

Allmänna motioner om inkomstskatter

Sammanfattning

Vid behandlingen i höstas av regeringens budgetförslag för 2008 tog riksdagen ställning till motioner som innehöll förslag om sådana skatteförändringar som utgjorde del av oppositionspartiernas förslag om finansiering av deras alternativa budgetförslag.

I detta betänkande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden som väckts under den allmänna motionstiden 2007 och som gäller frågor med anknytning till inkomstbeskattningen av fysiska personer. Utskottet avstyrker motionerna. Som skäl för avstyrkandet hänvisar utskottet i flera fall till pågående arbetet i utredning eller i Regeringskansliet. Det gäller t.ex. avdrag för gåvor till ideella organisationer, förenklingar i regelsystemet för avdrag för hushållstjänster, idrottsutövarkonton, alkohol och värderingen av bilförmån, skatte- och avgiftsfrihet vid mindre belopp samt beskattningsfrågor med anknytning till integrationen i Öresundsregionen. Vidare anser utskottet att det bör övervägas att införa en beloppsgräns för hur mycket en skattefri motions- eller friskvårdsförmån får kosta.

Till betänkandet har lämnats 13 reservationer (s, v, mp) och ett särskilt yttrande (s, v, mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Utskottets överväganden	7
Skatteskala, grundavdrag m.m.	7
Förmånstagare till pensionsförsäkring	10
Pensionssparkonto	11
Förmån av fri bil eller cykel	12
Fri parkering	15
Mobiltelefoner	17
Personalvårdsförmåner	18
Hälsofrämjande åtgärder	20
Dubbel bosättning	21
Reseavdrag	23
Reseavdrag – frilansande konstnärer och idrottsdomare	25
Kostnadsersättning från kommun	27
Skattereduktion för hushållstjänster m.m.	28
Fackföreningsavgift och a-kasseavgift	30
Gåvor och bidrag till ideella ändamål	31
Idrottsutövarkonto m.m.	33
Öresundsavtalet	34
Skadeståndersättning	36
Reservationer	38
1. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 (s)	38
2. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 – motiveringen (v)	39
3. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 – motiveringen (mp)	41
4. Förmån av fri bil eller cykel, punkt 4 (v)	42
5. Förmån av fri bil eller cykel, punkt 4 (mp)	43
6. Fri parkering, punkt 5 (v)	43
7. Reseavdrag, punkt 10 (v)	44
8. Reseavdrag, punkt 10 (mp)	45
9. Reseavdrag – frilansande konstnärer och idrottsdomare, punkt 11 (v)	45
10. Skattereduktion för hushållstjänster m.m., punkt 13 (s, v, mp)	46
11. Fackföreningsavgift och a-kasseavgift, punkt 14 (s, v)	47
12. Gåvor och bidrag till ideella ändamål, punkt 15 – motiveringen (s, v)	48
13. Öresundsavtalet, punkt 17 (v)	49
Särskilt yttrande	50
Kostnadsersättning från kommun, punkt 12 (s, v, mp)	50
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	51
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007	51

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Skatteskala, grundavdrag m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk258, 2007/08:Sk264, 2007/08:Sk272, 2007/08:Sk350, 2007/08:Sk353, 2007/08:Sk369, 2007/08:Sk370 yrkande 2 och 2007/08:Sk391 yrkandena 1 och 2.

Reservation 1 (s)

Reservation 2 (v) – motiveringen

Reservation 3 (mp) – motiveringen

2. Förmånstagare till pensionsförsäkring

Riksdagen avslår motion 2007/08:Sk240.

3. Pensionssparkonto

Riksdagen avslår motion 2007/08:Sk268.

4. Förmån av fri bil eller cykel

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk215, 2007/08:Sk260, 2007/08:Sk331, 2007/08:Sk384 yrkande 2, 2007/08:T327 yrkande 24, 2007/08:T359 yrkande 4, 2007/08:T493 yrkande 16, 2007/08: MJ440 yrkande 4 och 2007/08: MJ465 yrkande 8.

Reservation 4 (v)

Reservation 5 (mp)

5. Fri parkering

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk267 och 2007/08:T327 yrkande 25.

Reservation 6 (v)

6. Mobiltelefoner

Riksdagen avslår motion 2007/08:Sk222.

7. Personalvårdsförmåner

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk207, 2007/08:Sk230 yrkande 1, 2007/08:Sk271, 2007/08:Sk279, 2007/08:Sk283, 2007/08: Sk284, 2007/08:Sk294, 2007/08:Sk300, 2007/08:Sk305, 2007/08: Sk317, 2007/08:Sk321 och 2007/08:Sk327.

8. Hälsofrämjande åtgärder

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk270 och 2007/08:Sk382.

9. Dubbel bosättning

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk210, 2007/08:Sk234, 2007/08:Sk235 och 2007/08:Sk345.

10. Reseavdrag

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk266, 2007/08:Sk282 yrkande 2, 2007/08:Sk302, 2007/08:Sk348, 2007/08:Sk386, 2007/08:T327 yrkande 26, 2007/08:T531 yrkande 6 och 2007/08:N355 yrkande 5.

Reservation 7 (v)

Reservation 8 (mp)

11. Reseavdrag – frilansande konstnärer och idrottsdomare

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk316 och 2007/08:Kr267 yrkande 8.

Reservation 9 (v)

12. Kostnadsersättningar från kommun

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk334, 2007/08:Sk364 och 2007/08:Sk373.

13. Skattereduktion för hushållstjänster m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk226 yrkandena 1–6, 2007/08:Sk237, 2007/08:Sk259, 2007/08:Sk309 och 2007/08:Sk339.

Reservation 10 (s, v, mp)

14. Fackföreningsavgift och a-kasseavgift

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk330 och 2007/08:Sk381.

Reservation 11 (s, v)

15. Gåvor och bidrag till ideella ändamål

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk227, 2007/08:Sk248 yrkande 1, 2007/08:Sk277, 2007/08:Sk303 yrkande 2 och 2007/08:Sk366.

Reservation 12 (s, v) – motiveringen

16. Idrottsutövarkonto m.m.

Riksdagen avslår motion 2007/08:Sk358.

17. Öresundsavtalet

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Sk251, 2007/08:Sk332, 2007/08:Sk372, 2007/08:U208 yrkande 3 och 2007/08:U215 yrkande 2.

Reservation 13 (v)

18. Skadeståndsansättning

Riksdagen avslår motion 2007/08:Sk301.

Stockholm den 19 februari 2008

På skatteutskottets vägnar

Lennart Hedquist

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lennart Hedquist (m), Lars Johansson (s), Annicka Engblom (m), Laila Bjurling (s), Ulf Berg (m), Jörgen Johansson (c), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Lena Asplund (m), Fredrik Olovsson (s), Lennart Sacrédeus (kd), Fredrik Schulte (m), Marie Engström (v), Åke Sandström (c), Helena Leander (mp), Hans Olsson (s) och Agneta Berliner (fp).

Redogörelse för ärendet

Riksdagen har under höstens behandling av statsbudgeten för år 2008 ställt sig bakom de förslag om förändringar på skatteområdet som lagts fram i budgetpropositionen. Härvid avslogs olika förslag om förändringar på inkomstbeskattningens område som oppositionspartierna lagt fram i sina respektive budgetalternativ för år 2008 (bet. 2007/08:FiU1, yttr. 2007/08:SkU1y, rskr. 2007/08:30).

I det följande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden som väckts under den allmänna motionstiden 2007 och som gäller frågor med anknytning till inkomstbeskattningen av fysiska personer. Flertalet motioner innehåller förslag om tillkännagivande till regeringen om utredningar kring eller ändringar av olika regler i inkomstskattelagen (1999:1229). När det i det följande refereras till den lagen används genomgående förkortningen IL.

En förteckning över de motionsyrkanden som behandlas i betänkandet finns i *bilaga*.

Utskottets överväganden

Skatteskala, grundavdrag m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår förslag om en annan inriktning av skattepolitiken, ändringar av skatteskala m.m.

Jämför reservationerna 1 (s), 2 (v) och 3 (mp).

Motionerna

I motion Sk391 yrkandena 1 och 2 av Lars Johansson m.fl. (s) betonas vikten av att välfärden finansieras solidariskt genom att skatt betalas efter bärkraft. Den som har högre inkomster ska bidra med mer än den som har lägre inkomster. Skattesystemet och välfärden är två sidor av samma mynt. Den gemensamma välfärden finansieras med skatter, och skatterna uppfattas som legitima så länge den offentliga välfärden kommer alla till del och håller en god kvalitet. Välfärden är inte gratis utan finansieras av dem som arbetar, investerar, uppfinnar och betalar skatt i Sverige. Ett väl fungerande skattesystem ska bygga på breda skattebaser och låga skattesatser samt på enkla och tydliga regler. Den borgerliga regeringens politik har gått i rakt motsatt riktning. Kortsiktighet har gått före långsiktighet. Särreglerna blir alltfler och krånglet ökar. Skatterna har sänkts mest för höginkomsttagare och förmögna personer. Skatterna måste förändras så att de blir mer rättvisa och systemet mer välfungerande. Personer med stora inkomster och förmögenheter ska betala mer i skatt än andra grupper.

Motionärerna lyfter också fram behovet av stabila skattebaser i en alltmer globaliserad värld. Det internationella samarbetet behöver utvärderas och utvecklas, samtidigt som skattepolitiken och finansieringen av våra välfärdssystem ska förbli en nationell angelägenhet. Breda och stabila skattebaser skapar också möjligheter till en långsiktigt mer uthållig och ambitiös fördelningspolitik. En annan viktig aspekt av fördelningspolitiken är rättvisa mellan generationerna. Ofinansierade skattesänkningar ska därför inte förekomma.

I motion Sk258 av Phia Andersson (s) anförs att jobbskatteavdraget hotar välfärdens framtida finansiering. Att få obetydliga skattesänkningar i dag och en sämre vård och omsorg när man blir gammal är en dålig omfördelning under livscykeln för den enskilde, menar motionären. Dessutom är jobbskatteavdraget orättvist eftersom det endast omfattar förvärvsinkomster. Enligt motionären ska skatteuttaget för icke yrkesarbetande pensionärer inte vara högre än för de grupper som yrkesarbetar. Detta bör snarast rättas till. I motion Sk264 av Nikos Papadopoulos (s) anförs att inkomster ska beskattas lika oberoende av förvärvskälla och inkomsttagarens ålder.

Pension är uppskjuten lön och ska inte beskattas hårdare än andra inkomster. Lars Lilja och Karl Gustav Abramsson (s) anför i motion Sk350 att jobbskatteavdraget missgynnar arbetslösa, sjuka och pensionärer eftersom det endast omfattar arbetsinkomster. Motionärerna anser att skattesystemets likformighet snarast måste återställas. Även i motion Sk353 av Lennart Axelsson m.fl. (s) framförs liknande synpunkter.

I motion Sk369 av Karin Pilsäter (fp) begärs ett tillkännagivande om att den fortsatta reformeringen av inkomstskatten bör inriktas på att minska uttaget av statlig skatt. I motion Sk370 yrkande 2 av samma motionär föreslås att den s.k. expertskatten, dvs. de särskilda skatteregler som gäller för utländska experter, forskare, företagsledare eller andra nyckelpersoner som tillfälligt arbetar i Sverige, ska göras mer generös. Reglerna bör förenklas, personkretsen utvidgas och den nuvarande tidsgränsen förlängas. Syftet är att locka hit utländska experter och forskare och behålla dem här i landet.

I motion Sk272 av Cecilia Widegren och Ulf Sjösten (m) begärs en översyn av skattereglerna för svenska militärer på utlandsuppdrag. En metod som bör studeras närmare är att införa en särskild skatt efter mönster från den gamla sjömansskatten för denna grupp. En annan metod som bör övervägas är ett särskilt avdrag för uppdrag i internationella styrkor.

Utskottets ställningstagande

Frågor om utformningen av skatteskalen m.m. har senast behandlats i budgetärendet för 2008 (bet. 2007/08:FiU1, SkU1y). Riksdagen godkände regeringens riktlinjer för skattepolitiken och avlog Socialdemokraternas, Vänsterpartiets och Miljöpartiets riktlinjer i denna del. Riksdagen har under höstens behandling av statsbudgeten för år 2008 ställt sig bakom de förslag om förändringar på skatteområdet som lagts fram i budgetpropositionen. Samtidigt avslogs olika förslag om förändringar på inkomstbeskattningens område som oppositionspartierna lagt fram i sina respektive budgetalternativ.

Den politik som riksdagen ställt sig bakom har en inriktning som gör det mer lönsamt att arbeta, enklare och billigare att anställa och mer attraktivt att starta och driva företag. Fler i arbete är en förutsättning för att säkra välfärden för en befolkning med alltfler äldre. Att få fler i arbete är också av stor betydelse för att bl.a. sjukskrivna, arbetslösa och pensionärer ska kunna garanteras en god ekonomisk situation.

Den enskilt största satsningen för att öka arbetsutbudet och sysselsättningen är den skattereduktion för förvärvsinkomster, det s.k. jobbskatteavdraget, som infördes den 1 januari 2007. Jobbskatteavdraget innebar att inkomstskatterna i ett första steg sänktes med i storleksordningen 40 miljarder kronor 2007. Avdraget är utformat så att den procentuella inkomstökningen blir högst för låg- och medelinkomsttagare.

Som ett led i ansträngningarna att ytterligare stimulera arbetsutbudet och varaktigt öka sysselsättningen har riksdagen nyligen bifallit regeringens förslag om att jobbskatteavdraget förstärks i ett andra steg med 10,72 miljarder kronor fr.o.m. 2008 (prop. 2007/08:22, bet. 2007/08:SkU11).

Förstärkningen innebär att nuvarande nivåer i jobbskatteavdraget höjs. Höjningen motsvarar en tillkommande skattelättnad med upp till 3 000 kr per år för dem som har genomsnittlig skattesats för kommunal inkomstskatt (31,55 % för 2007) och som vid beskattningsårets ingång inte har fyllt 65 år. För dem som vid beskattningsårets ingång har fyllt 65 år och som har en genomsnittlig skattesats för kommunal inkomstskatt motsvarar höjningen en skattelättnad med upp till 3 900 kr per år. Förstärkningen innebär vidare att marginalskatten reduceras till noll för arbetsinkomster mellan 33 000 och 37 000 kr per år och att den sjunker för arbetsinkomster mellan ca 120 000 och 280 000 kr per år.

För de flesta inkomstgrupper medför jobbskatteavdraget för de två stegen sammanlagt att det bli ca 1 000 kr mer kvar av lönen varje månad. För den som fyllt 65 år är motsvarande belopp högre. Bakgrunden till att jobbskatteavdraget är högre för personer som fyllt 65 år är att avdraget ska utgöra ett incitament för äldre att stanna kvar på arbetsmarknaden. Det ska också nämnas att den särskilda löneskatten på lön och annan ersättning har slopats för denna grupp.

Utskottet anser liksom tidigare att det är viktigt att det långsiktiga målet att minska utanförskapet och återupprätta arbetslinjen upprätthålls. En politik för ökad sysselsättning gynnar också gruppen pensionärer eftersom pensionerna numera är knutna till utvecklingen av genomsnittsinkomsten. En varaktigt högre sysselsättning ger också en stabilare bas för välfärdssystemen och därmed bättre förutsättningar för att även i framtiden tillhandahålla förmåner i form av bl.a. vård och omsorg.

Med det anförda avstyrker utskottet motionerna Sk391 yrkandena 1 och 2, Sk258, Sk264, Sk350 och Sk353.

När det gäller yrkandena om minskad statlig inkomstskatt och utökade möjligheter till skattelättnader för utländska experter vill utskottet framhålla följande. Förutom jobbskatteavdraget som innebär en stor skattelättnad för breda yrkesgrupper har förmögenhetsskatten slopats och den statliga fastighetsskatten har ersatts med en låg kommunal fastighetsavgift. Vidare har skattelättnader för utgifter för hushållsarbete införts. Därutöver har regeringen för avsikt att under återstoden av mandatperioden vidta ytterligare åtgärder för att stärka arbetsutbudet. Det kan härvid handla om en ytterligare utbyggnad av jobbskatteavdraget men också om förändringar i den statliga skatten på förvärvsinkomster. En förutsättning för sådana skatteförändringar är dock att de offentliga finanserna är fortsatt goda och att fördelningseffekterna beaktas. Det ska också finnas utrymme för reformer på andra områden. Enligt utskottets mening saknas skäl för sådana tillkännagivanden som motionären bakom motionerna Sk369 och Sk370 föreslår. Motionerna avstyrks.

Beträffande förslaget om sänkt skatt för utlandsstationerade militärer vill utskottet erinra om att samma beskattningsregler gäller sedan den 1 januari 2006 för alla som stationeras utomlands av en statlig myndighet (prop. 2005/06:19, bet. 2005/06:SkU6. När en liknande motion som den nu aktuella behandlades förra året (bet. 2006/07:SkU10) uttalade utskottet att det inte fanns något skäl att överväga särregler för just Försvarsmaktens anställda. Utskottet har inte ändrat uppfattning och avstyrker därmed även motion Sk272.

Förmånstagare till pensionsförsäkring

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en utvidgning av förmånstagarkretsen till pensionsförsäkringar.

Bakgrund

Av 58 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229, IL) framgår att efterlevandeförmåner enligt en pensionsförsäkring endast får betalas ut till den försäkrades make och sambo, den försäkrades barn och den försäkrades makes och sambos barn. Avlider den försäkrade innan pensionen hunnit slutbetalas och det inte finns någon förmånstagare tillfaller överskottet försäkringskollektivet.

Förmånstagarkretsen till pensionssparkonton (IPS) är densamma, enligt 58 kap. 27 § IL. Om innehavaren avlider och det inte finns någon förmånstagare ärvs behållningen på kontot enligt vanliga regler, dvs. även barnbarn kan ärva.

Skillnaden mellan de två sparformerna uppkommer således om det vid spararens död inte finns någon förmånstagare. I sådant fall upphör IPS-avtalet att gälla och hela sparbeloppet, efter det att inkomstskatt har betalats, ingår i kvarlåtenskaperna på samma sätt som andra tillgångar efter den avlidne. Har sparandet däremot skett i en pensionsförsäkring tillfaller sparbeloppet försäkringskollektivet. Detta är en följd av att det i ena fallet är fråga om ett sparande avseende inlåning och fondpapper och i det andra en försäkring som innefattar en riskspridning.

Motionen

I motion Sk240 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (m) anfördes att nuvarande regler innebär att barnbarn, syskon, syskonbarn eller andra familjemedlemmar än make eller maka, sambo och barn inte får komma i fråga som förmånstagare. Konsekvensen blir en kraftig inskränk-

ning av vissa medborgares frihet. Motionärerna anser att bestämmelserna bör ses över med syfte att ta bort begränsningarna avseende förmånstagare till pensionsförsäkringar.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har vid ett flertal tillfällen avstyrkt motionsyrkanden om utvidgning av den personkrets som kan vara förmånstagare till pensionsförsäkring, senast förra året (bet. 2006/07:SkU10). Utskottet vidhåller att utgångspunkten vid bestämning av förmånskretsen till pensionsförsäkringar i första hand bör vara att pensionen ska tillfalla den försäkrade och i andra hand den krets av personer som för sin försörjning kan vara beroende av den försäkrade. Utskottet finner det inte påkallat med någon ändring av gällande bestämmelser och avstyrker därmed den nu aktuella motionen.

Pensionssparkonto

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om ändrade regler för att avsluta ett pensionskonto i förtid.

Bakgrund

Ett pensionssparkonto får (enligt 58 kap. 32 § IL) avslutas genom en utbetalning i förtid om behållningen uppgår till högst ett prisbasbelopp och kontot inte är förenat med ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande samt inbetalning på kontot inte har gjorts under de senaste tio åren. En sådan avslutande utbetalning i förtid får även göras vid den tidpunkt pension får börja betalas ut, om behållningen då uppgår till högst 30 % av ett prisbasbelopp. Pension får börja betalas ut när pensionsspararen fyllt 55 år. Utbetalning får dock ske dessförinnan till den som fått rätt till sjukersättning som inte är tidsbegränsad (före den 1 januari 2003 kallad förtidspension).

Förtida utbetalning av behållning på pensionskonto kan undantagsvis ske även i andra fall om det finns synnerliga skäl. Skatteverket ska ha medgett dispens till detta (58 kap. 32 § andra stycket IL). Ansökan om dispens görs hos skattekontoret. Prövningen är starkt restriktiv, och det anses inte tillräckligt att vederbörande har hamnat i allvarliga ekonomiska svårigheter och förhållandena är ömmande. Skatteverkets beslut kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol (58 kap. 34 § IL).

En pensionsförsäkring får också avslutas om försäkringens hela värde direkt överförs till en annan pensionsförsäkring som tecknas hos samma eller annat försäkringsbolag i samband med överföringen och med samma

person som försäkrad. Ett sådant försäkringsbyte (även kallat flytt) medför inte att något belopp ska tas upp eller att något belopp ska dras av vid taxeringen (58 kap. 18 § tredje stycket IL).

Motionen

I motion Sk268 av Jan Ertsborn (fp) anføres att dagens restriktiva regler för att avsluta ett pensionssparkonto i förtid bör mjukas upp. Kravet på ”synnerliga skäl” bör bytas ut mot ”särskilda skäl”, anser motionären.

Utskottets ställningstagande

Pensionssparandet är tänkt att ge trygghet vid ålderdom, och skattereglerna bör därför ha en utformning som inte leder till att systemet urholkas genom förtida utbetalningar till följd av t.ex. tillfälliga ekonomiska svårigheter. Det är därför rimligt att dispensprövningen även fortsättningsvis är restriktiv. Motionen avstyrks.

Förmån av fri bil eller cykel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bl.a. en översyn av beskattningen av fri bil i syfte att öka miljöstyrningen och om skattelättnader för löneförmån i form av fri cykel. En motion om att alkoholåsar monterade i en förmånsbil inte ska påverka bilförmånens värde anses tillgodosedd genom att riksdagen redan riktat ett tillkännagivande härom till regeringen.

Jämför reservationerna 4 (v) och 5 (mp).

Gällande bestämmelser

Bilförmån

Bilförmån uppkommer när en skattskyldig för privat bruk i mer än ringa omfattning använder en bil som han eller hon får disponera på grund av anställning eller uppdrag. Bilförmån föreligger även i de fall arbetsgivaren tillhandahåller s.k. leasingbil eller då skattskyldig på grund av anställning, uppdragsförhållande, medlemskap i förening eller liknande kunnat erhålla förmånligt hyresavtal. Med ringa omfattning avses att bilen används vid högst tio tillfällen per år med en sammanlagd körsträcka på högst 100 mil.

Värdering av bilförmån

Värdet av fri och delvis fri bil exklusive drivmedel beräknas efter schablon. Bestämmelserna om värdering av bilförmån finns i 61 kap. 5–11 §§ och 18–19 b §§ IL. Schablonen, som ska motsvara samtliga kostnader utom drivmedlet, bygger på en uppskattad privat körsträcka om 1 600 mil per år. Inriktningen är alltså att tjänstebilinnehavaren själv betalar allt drivmedel och därmed får ett incitament att köra mindre privat.

I underlaget för beräkning av värdet av bilförmånen ingår det för året fastställda prisbasbeloppet, statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret, bilmodellens nybilspris (fastställs av SKV) och anskaffningskostnaden för extrautrustning (dvs. för utrustning som inte ingår i nybilspriset).

Som extrautrustning räknas alla tillval av utrustning som har samband med bilens funktion eller den åkandes komfort eller förströelse (prop. 1986/87:46 s. 16). Detta gäller även utrustning som tillkommit på arbetsgivarens initiativ. Anordningar som betingas av sjukdom eller handikapp hos förmånstagare påverkar dock inte förmånsvärdet. Av Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2006:34) framgår det för förmånsvärderingen saknar betydelse för vilket ändamål utrustningen anskaffats, t.ex. för bilens körsäkerhet eller för förarens eller passagerares bekvämlighet. Alkolås är ett exempel på sådan extrautrustning som enligt Skatteverkets rekommendationer ska påverka förmånsvärdet.

Särskilda regler gäller vid värdering av bilförmån om förmånen avser en bil som är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med mer miljöanpassade drivmedel än bensin eller dieselloja. Om en sådan bils nybilspris är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil som bygger på konventionell teknik, sätts förmånsvärdet ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen. Reglerna infördes bl.a. för att underlätta introduktionen av miljöbilar på bilmaknaden och på så sätt skapa bättre förutsättningar för att miljöprestandan hos beståndet av förmånsbilar skulle öka (prop. 1999/2000:6, bet. SkU7). Därefter har en tidsbegränsad möjlighet till ytterligare nedsättning av förmånsvärdet införts för vissa typer av miljöanpassade förmånsbilar. Denna möjlighet har successivt förlängts och gäller numera t.o.m. 2011 års taxering (prop. 2005/06:1, bet. FiU1). En utvärdering ska genomföras och vara klar före tillämpningsperiodens utgång.

Koldioxidrelaterad fordonsskatt

Våren 2006 fattade riksdagen beslut om att fordonsskatten för personbilar av modellår 2006 eller senare samt för vissa äldre personbilar som uppfyller särskilda miljökrav ska baseras på fordonets koldioxidutsläpp i stället för på dess vikt (prop. 2005/06:65, bet. 2005/06:SkU15). Vid samma tillfälle avslög riksdagen ett yrkande om att införa en koldioxidrelaterad registreringskatt för personbilar.

Den nya koldioxidbaserade fordonsskatten gäller fr.o.m. den 1 oktober 2006.

Cyklar

Förmån av fri cykel ska tas upp till marknadsvärde.

Motionerna

I motion Sk215 av Hans Stenberg och Susanne Eberstein (s) begärs ett tillkännagivande om att pröva möjligheten att genom förmånsvärdena på leasingbilar göra det mer attraktivt att hyra bränslesnålare och trafiksäkrare bilar. I motion Sk331 av Jan-Olof Larsson m.fl. (s) anförs att omkring hälften av alla nya bilar som säljs i dag köps av företag och disponeras i huvudsak av företagens anställda. Eftersom det oftast inte är fråga om bränslesnåla bilar anser motionären att förmånsbeskattningen av tjänstebilar måste inriktas på att göra det mer förmånligt att välja en miljövänlig bil. I motion Sk384 yrkande 2 av Jan R Andersson (m) begärs en översyn av regelsystemet kring förmånsbeskattningen av tjänstefordon. Vid en sådan översyn bör regeringens mål att minska företagens regelkrångel sättas i första rummet. I motionerna T327 yrkande 24 av Lars Ohly m.fl. (v) och MJ465 yrkande 8 av Per Bolund m.fl. (mp) begärs en utredning om möjligheten att ändra förmånsskattesystemet så att förmånsvärdet kopplas till bilarnas koldioxidutsläpp.

I motion T359 yrkande 4 av Börje Vestlund och Sylvia Lindgren (s) begärs ett tillkännagivande om att s.k. alkolås i förmånsbilar inte ska påverka, dvs. höja, värdet av bilförmånen.

I motion Sk260 av Cecilia Magnusson (m) anförs att val av andra färdmedel än bil bör uppmuntras. Cyklar och andra miljövänliga färdmedel som en arbetsgivare köper för sina anställdas räkning bör därför undantas från arbetsgivaravgifter och förmånsskatt. Även i motion T493 yrkande 16 av Karin Svensson Smith m.fl. (mp) föreslås att arbetsgivare får möjlighet att förse sina anställda med cykel utan att dessa beskattas för förmånen. Syftet är att stimulera till mer miljövänligt resande och ge incitament att ta cykeln till jobbet. I motion MJ440 yrkande 4 av Désirée Pethrus Engström (kd) begärs att frågan om att göra cyklar avdragsgilla utreds. Syftet är att minska antalet bilresor och främja folkhälsan.

Utskottets ställningstagande

När det gäller förmånsbeskattningens miljöstyrande effekter framgår av den ovan lämnade redogörelsen att de regler som gäller vid värdering av bilförmån är anpassade för att underlätta introduktionen av miljöbilar och att det finns en tidsbegränsad möjlighet till ytterligare nedsättning av förmånsvärdet som löper t.o.m. 2011 års taxering. Utskottet anser inte att det finns anledning att nu begära en översyn av reglerna i syfte att ytterligare

öka miljöstyrningen. Det ska också erinras om att det system för fordons-skatt som gäller sedan oktober 2006 stimulerar till att välja bränsleeffektiva fordon och att skatten är konstruerad på så sätt att det koldioxidbaserade systemet med tiden kommer att omfatta en allt större andel av personbilsparken.

Utskottet är heller inte berett att tillstyrka att det införs en möjlighet för arbetsgivare att erbjuda anställda cyklar som en skattefri löneförmån. Ett sådant undantag leder till gränsdragnings- och kontrollproblem och kan även kritiseras från fördelningspolitisk synpunkt eftersom det är en levnads-kostnad som skattesubventioneras. Möjligheten att få en cykel på sådana förmånliga villkor skulle dessutom bara gälla för dem som har en arbetsgi-vare.

I likhet med motionärerna bakom motion T359 anser utskottet att instal-lation av alkolås i en förmånsbil inte ska påverka bilförmånens värde. Eftersom riksdagen redan riktat ett tillkännagivande härom till regeringen får motionen anses tillgodosedd.

Med det sagda avstyrker utskottet samtliga nu behandlade motioner.

Fri parkering

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om ändringar i reglerna om värdering av en förmån i form av fri parkering.

Jämför reservation 6 (v).

Gällande bestämmelser

Fritt garage eller fri uppställningsplats vid arbetsplats avseende förmånsbil beskattas inte särskilt. Den fria parkeringen anses ingå i bilförmånsvärdet.

Förmån av fri parkering i anslutning till arbetsplatsen för anställd med egen bil är i princip en skattepliktig förmån. Har den anställde dispositions-rätt till en särskild parkeringsplats blir han eller hon beskattad för denna oavsett om bilen står där alla dagar eller inte. Den som inte har en ”egen” parkeringsplats blir beskattad för förmånen de dagar bilen står parkerad där. Förmånen värderas enligt bestämmelserna i 61 kap. 2 § IL till det pris som den skattskyldige skulle ha fått betala på orten om han eller hon själv skaffat sig garaget eller uppställningsplatsen (dvs. till marknadsvärdet). Utgångspunkten vid värderingen av parkeringsförmån är således priset för jämförbar parkeringsplats belägen i närheten av arbetsplatsen. Om den egna bilen används i tjänsten i betydande omfattning, kan dock parkerings-förmånen vara helt eller delvis skattefri.

Det åligger arbetsgivaren att lämna kontrolluppgift för förmån av fri par-kering för anställdas egna bilar. Från och med år 2005 innehåller arbetsgi-varnas kontrolluppgift en särskild ruta för detta. Syftet är närmast att

påminna om skyldigheten att redovisa en sådan förmån. Om parkeringsförmånen är skattepliktig, måste arbetsgivaren varje månad göra skatteavdrag på förmånen. Arbetsgivaravgift ska betalas på förmånsvärdet.

Motionerna

I motion Sk267 av Jan R Andersson (m) föreslås att förmånsbeskattning av fritt garage eller fri parkeringsplats vid arbetsplatsen för anställdas egna bilar bör tas bort eller lindras. Nuvarande regler drabbar både arbetstagare och fastighetsägare negativt. För att undgå förmånsbeskattning parkeras bilen i många fall långt ifrån arbetsplatsen, och den fastighetsägare som låtit uppföra garagebyggnaden blir utan inkomster för den gjorda investeringen.

I motion T327 yrkande 25 av Lars Ohly m.fl. (v) anförs att förmån av fri parkering inte bör ingå i värderingen av förmånsbil utan beskattas särskilt. Förmånen bör värderas till det pris som gäller för orten i fråga. Regeringen bör utreda frågan och återkomma med förslag till riksdagen.

Utskottets ställningstagande

Inkomstbeskattningen av löner, förmåner och andra ersättningar för arbete bör vara likformig och neutral. Det bör t.ex. inte vara skattemässigt mer lönsamt att få en naturaförmån i stället för kontant lön. Denna ordning bör vara vägledande även när det gäller förmån av fri parkering för arbetstagares privata bilar. Utskottet avstyrker därmed motion Sk267 om att slopa förmånsbeskattningen eller att värdera förmånen på annat sätt än till marknadsvärdet. Som nämnts ovan kan parkeringsförmånen under vissa förutsättningar vara helt eller delvis skattefria, nämligen om den egna bilen används i betydande omfattning för tjänsteresor.

Fritt garage eller fri uppställningsplats vid arbetsplats avseende förmånsbil beskattas inte särskilt. Den fria parkeringen anses ingå i bilförmånsvärdet. Utskottet anser att denna ordning är rimlig eftersom en särskild skatt på fri parkering av förmånsbil skulle vara problematisk. På samma sätt som när det gäller fri parkering av egen bil vid arbetsplatsen uppkommer en rad avgränsnings- och värderingsproblem som gör det svårt att skapa en tillfredsställande generell lösning. En särskild skatt på fri parkering av förmånsbilar bör enligt utskottets mening inte införas. Utskottet avstyrker därmed också motion T327.

Mobiltelefoner

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionen om ett tillkännagivande till regeringen. Utskottet anser dock att regeringen bör överväga möjligheten att förmånsbeskatta tjänstemobiltelefoner som används även för privata samtal.

Bakgrund

Med förmåner avser man alla olika former av ”ersättning för arbete” som en anställd kan få i annat än kontanter. En förmån uppkommer i princip så snart arbetsgivaren bekostar en privat levnadskostnad.

Huvudregeln är att en förmån är skattepliktig om det inte särskilt reglerats att den är skattefri, och den värderas normalt till marknadsvärdet. I vissa fall görs värderingen schablonmässigt, vilket inte är fallet när det gäller mobiltelefoner som arbetsgivaren tillhandahåller.

Motionen

I motion Sk222 av Jan-Evert Rådström och Ulla Löfgren (m) föreslås en låg schablonmässig förmånsbeskattning för mobiltelefoner som tillhandahålls av arbetsgivaren för tjänstesamtal men som också kan användas privat. Motionärerna anför bl.a. följande. Tillgång till en mobiltelefon i tjänsten är i dag vanligt förekommande. Det går vanligtvis att koppla om den för privat användning genom prefix så att arbetsgivaren inte debiteras för anställdas privata samtal. Eftersom omkopplingen inte alltid fungerar debiteras arbetsgivaren även för privata samtal. Vissa arbetsgivare saknar kunskap om reglerna, och andra låter sina anställda använda tjänstefonen utan inskränkningar. Det är många gånger krångligt att reda ut vilka samtal som skett i tjänsten respektive privat. I strid med gällande regler beskattas inte förmånen.

Utskottets ställningstagande

För att skapa klarare och enklare regler beträffande tjänstemobiltelefoner som används även för privata samtal anser utskottet att regeringen bör överväga möjligheten att beskatta en sådan förmån enligt schablon. Utskottet finner det dock inte påkallat med något tillkännagivande till regeringen i frågan och avstyrker därför motionen.

Personalvårdsförmåner

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionerna. Utskottet förutsätter att regeringen beaktar vad utskottet anfört om att införa en beloppsgräns för hur mycket en skattefri motions- eller friskvårdsförmån får kosta.

Gällande bestämmelser

Personalvårdsförmåner ska inte tas upp som intäkt. Med personalvårdsförmåner avses enligt 11 kap. 11 och 12 §§ IL förmåner av mindre värde som riktar sig till hela personalen och som inte är en direkt ersättning för utfört arbete utan består av enklare åtgärder för att skapa trivsel i arbetet eller liknande eller lämnas på grund av sedvänja inom det yrke eller den verksamhet som det är fråga om. Som skattefria personalvårdsförmåner räknas kaffe, förfriskningar och annan enklare förtäring i samband med arbetet som inte kan anses som måltid samt möjlighet till enklare slag av motion och annan friskvård.

Exempel på skattefri motion är gymnastik, styrketräning, spinning, bowling, racketsporter som bordtennis, tennis, badminton och squash, lagsporter som volleyboll, fotboll, handboll och bandy. Sporter som kräver dyrare redskap eller kringutrustning, som golf, segling, ridning och utförsåkning, räknas enligt Skatteverkets rekommendationer inte hit. Förmåner som avser dessa sporter blir således skattepliktiga om arbetsgivaren bekostar utövande eller utrustning.

Även sådana friskvårdsaktiviteter som t.ex. taiji, qigong, kostrådgivning och information om stresshantering kan vara skattefria. Ett tidigare krav från Skatteverket att massage måste klassas som rehabilitering för att bli skattefri upprätthålls inte längre. Arbetsgivaren har således möjlighet att erbjuda alla sina anställda massage som skattefri förmån.

Det finns ingen fastställd beloppsgräns för hur mycket en skattefri motions- eller friskvårdsförmån högst får kosta. Enligt en dom från Regeringsrätten den 12 juli 2001 (mål nr 5762-1998) kan ett årskort till en gymanläggning vara en sådan skattefri personalvårdsförmån av mindre värde som är undantagen från skatteplikt. Ett årskort till gängse pris på orten är normalt skattefritt.

Genom en lagändring hösten 2003 (prop. 2002/03:123, bet. 2003/04:SkU3) förenklades reglerna genom ett slopande av villkoren att motionen eller friskvården ska utövas inom särskilda anläggningar eller enligt abonnemang som tecknats av arbetsgivaren och betalas direkt av denna till anläggningens innehavare. Av förenklingsskäl slopades även kraven på att förmånen ska vara av kollektiv natur eller i ringa omfattning utövas av den anställde. Efter lagändringen blir avgörande för skattefriheten i huvud-

sak att motionen eller friskvården riktar sig till hela personalen, är av mindre värde och av enklare slag samt att förmånen inte får bytas ut mot kontant ersättning.

Utgifter för personalkostnader är avdragsgilla för arbetsgivare. Detta gäller oavsett om kostnaderna avser en skattepliktig förmån eller inte för den anställde. Om en förmån inte är avdragsgill för mottagaren räknas den som lön, vilket innebär att arbetsgivaren ska ombesörja skatteavdrag och betala in arbetsgivaravgifter på beloppet.

Motionerna

I motionerna Sk230 yrkande 1 av Helena Leander och Karla López (mp), Sk305 av Anders Hansson och Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m), Sk317 av Dan Kihlström och Sven Gunnar Persson (kd) och Sk327 av Lars Elinderson (m) föreslås att en beloppsgräns införs för hur mycket en skattefri motions- eller friskvårdsförmån högst får kosta och att den anställde sedan själv får välja vilken typ av motionsform han eller hon vill ägna sig åt. I den förstnämnda motionen betonas vikten av att åtgärden görs kostnadsneutral för staten.

I motion Sk300 av Björn Hamilton och Isabella Jernbeck (m) föreslås att skattesubvention ska kunna utgå oavsett vilken motionsform som den anställde väljer. I motion Sk207 av Patrik Forslund (m) föreslås att utförsåkning ska betraktas som motion och friskvård i likhet med de redan i dag skattebefriade motionsformerna. Cecilia Widegren och Göran Montan (m) förespråkar i motion Sk271 att ridsport och golf bör jämföras med andra skattebefriade former av motion och friskvård. I motion Sk283 av Helena Bouveng (m) föreslås att personalvårdsförmåner i form av golf, segling, ridning och utförsåkning ska vara avdragsgilla för arbetsgivaren. Samma motionär betonar i motion Sk284 ridsportens stora betydelse för friskvård och en levande landsbygd och att sporten därför bör räknas som en skattefri personalvårdsförmån när den bekostas av arbetsgivaren.

I motionerna Sk294 av Camilla Lindberg (fp) och Sk321 av Krister Hammarbergh (m) anförs att golfsport bör vara skattefri friskvårdsförmån när den bedrivs i motionssyfte och bekostas av arbetsgivaren. Motionären hänvisar bl.a. till att antalet utövare har ökat kraftigt under senare år, vilket till stor del beror på att det blivit billigare och enklare att spela golf. Golfen kan inte längre betraktas som en ”exklusiv sport”.

I motion Sk279 av Rolf Gunnarsson (m) anförs att beskattning även bör ske när en förmån utgår i form av t.ex. betalt födelsedagskalas.

Utskottets ställningstagande

Avgörande för om motion eller annan form av friskvård ska vara skattefri bör enligt utskottet alltså vara att förmånen riktar sig till hela personalen, att den är av mindre värde och att den inte får bytas ut mot kontant ersättning.

Utskottet vill dock ifrågasätta om inte utvecklingen gått därhän att det nu är dags att slopa kravet på att det ska vara fråga om motion av s.k. enklare slag och i stället införa en beloppsgräns för hur mycket en skattefri motions- eller friskvårdsförmån får kosta. Därmed skulle också fler motionsaktiviteter än i dag kunna rymmas inom det skattefria området. En utgångspunkt bör givetvis vara att en sådan eventuell omläggning blir offentligfinansiellt neutral. I sammanhanget kan noteras att Skatteverket har presenterat ett förslag om förenklingar när det gäller friskvårdsaktiviteter och gåvor till anställda. Utskottet förutsätter att regeringen i den fortsatta beredningen av andra aktuella skattefrågor beaktar vad som nu anförts. Därmed får motionerna Sk230, Sk305, Sk317, Sk327, Sk300, Sk207, Sk271, Sk283, Sk284, Sk294 och Sk321 i allt väsentligt anses tillgodosedda. Motionerna avstyrks.

Med anledning av vad som anförs i motion Sk279 vill utskottet erinra om att en förmån uppkommer i princip så snart arbetsgivaren bekostar en privat levnadskostnad. Enligt huvudregeln är en sådan förmån skattepliktig om det inte särskilt reglerats att den är skattefri. I vad mån utgifter för jubileer och annan representation är en avdragsgill kostnad i inkomstlagen tjänst eller näringsverksamhet framgår av Skatteverkets rekommendationer (SKV A 2004:5). Utskottet har inte uppfattat att det är något problem med nuvarande regler. Motionen avstyrks.

Hälsofrämjande åtgärder

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om en mer allmän avdragsrätt för kostnader för friskvård och andra hälsofrämjande åtgärder.

Bakgrund

Vad som menas med hälso- och sjukvård framgår av hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), HSL. Med hälso- och sjukvård avses i HSL åtgärder för att medicinskt förebygga, utreda och behandla sjukdomar och skador. Begreppet hälso- och sjukvård är enligt förarbetena till HSL begränsat till att omfatta sådana vårdbehov som bedöms kräva insatser av medicinskt utbildad personal eller sådan personal i samarbete med annan personal. Exempel på verksamhet som inte kan anses som hälso- och sjukvård är bl.a. alternativmedicinska metoder, enskilt verksamma terapeuter, optiker utan legitimation, dietister, fotvårdsspecialister och annan liknande personal (prop. 1995/96:176 s. 62–63).

En anställds förmån av fri hälso- och sjukvård som inte är offentligt finansierad är skattefri (11 kap. 18 § IL). Den icke offentligt finansierade vården är av begränsad omfattning eftersom flertalet privatpraktiserande läkare och sjukgymnaster omfattas av det offentliga finansieringssystemet.

Motsvarande gäller för arbetsgivaren då denne i normalfallet inte får avdrag för kostnaderna.

Om en arbetsgivare har utgett ersättning för en anställds utgifter för offentligt finansierad hälso- och sjukvård ska den anställda ta upp ersättningen som intäkt. Den anställdes utgift motsvaras normalt av patientavgiften. Arbetsgivaren har rätt till avdrag för kostnaderna.

Förmån av fri företagshälsovård är skattefri för den anställda och arbetsgivarens kostnader för företagshälsovården är avdragsgilla.

Massage, stresshantering, zonterapi, yoga och kostrådgivning är exempel på skattefria friskvårdsförmåner om aktiviteterna bekostas av arbetsgivaren och riktar sig till hela personalen.

Någon allmän avdragsrätt för olika former av levnadskostnader, t.ex. för hälso- och sjukvård, friskvård, motion etc. finns inte.

Motionerna

I motion Sk382 av Finn Bengtsson och Anne Marie Brodén (m) begärs en översyn av möjligheterna att införa en skattereduktion för vissa hälsofrämjande åtgärder som inte täcks av det gängse offentligfinansierade sjukvårdssystemet. Som exempel nämner motionären olika komplementära behandlingsmetoder till skolmedicinen.

I motion Sk270 av Jan Ericson (m) föreslås att avdragsrätten för friskvård flyttas från arbetsgivaren till den enskilde arbetstagaren. Därigenom kan även enskilda som inte har ett arbete eller vars arbetsgivare inte erbjuder någon form av friskvård också gynnas.

Utskottets ställningstagande

En grundläggande princip i skattesystemet är att avdrag inte medges för olika former av privata levnadskostnader. Motionärernas förslag om en mer allmän avdragsrätt för kostnader för friskvård och andra hälsofrämjande åtgärder innebär enligt utskottets mening att man riskerar ett avsteg från denna princip. Utskottet är inte berett att tillstyrka en sådan ordning. Motionerna avstyrks.

Dubbel bosättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslag om utvidgat avdrag för ökade levnadskostnader vid dubbel bosättning genom en förlängning av tidsgränserna. Även ett yrkande om skattefritt övernattningsboende avslås.

Bakgrund

Riksdagen har nyligen beslutat om ändring av reglerna om avdrag vid beskattningen för ökade levnadskostnader vid dubbel bosättning (prop. 2007/08:24, bet. 2007/08:SkU12). Förändringarna innebär bl.a. att avdrag får göras under längre tid än tidigare. Tidsgränsen för alla avdragsberättigade förlängdes till två år. För gifta och sambor får avdrag göras i ytterligare tre år, dvs. längst fem år, om den dubbla bosättningen föranleds av makens eller sambons förvärvsverksamhet.

Avdrag för ökade utgifter för måltider och småutgifter vid tillfälligt arbete och dubbel bosättning begränsas genom att sådana utgifter bara får dras av under den första månaden.

Motionerna

I motionerna Sk210 av Rolf Gunnarsson (m), Sk235 av Jan Ericson (m) och Sk345 av Nina Larsson (fp) begärs en förlängning av tidsgränserna för avdrag för ökade levnadskostnader vid dubbelt boende.

I motion Sk234 av Jan Ericson (m) anförs att reglerna om avdrag vid dubbel bosättning bör kompletteras med en regel som gör det möjligt för en arbetsgivare att erbjuda en anställd som veckopendlar ett skattefritt övernattningsboende på arbetsorten.

Utskottets ställningstagande

Såvitt utskottet erfarit följer regeringen utvecklingen när det gäller reglerna om avdrag för ökade levnadskostnader vid dubbel bosättning. Utskottet utgår från att regeringen följer frågan och återkommer till riksdagen om det skulle visa sig nödvändigt att göra ytterligare förändringar för att underlätta rörligheten på arbetsmarknaden och förstärka den regionala utvecklingen. De nya utvidgade möjligheterna till avdrag vid dubbel bosättning har nyss trätt i kraft, och det finns enligt utskottets mening därför inte skäl att nu överväga ytterligare förändringar av regelsystemet.

Reseavdrag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en utvidgning av avdragsrätten för resor med egen bil till andra områden än arbetsresor och tjänsteresor. Även motionsyrkanden om differentierade reseavdrag för boende i glesbygd liksom yrkanden om att se över möjligheten att utforma ett färdmedelsneutralt reseavdrag avslås.

Jämför reservationerna 7 (v) och 8 (mp).

Gällande bestämmelser

Avdrag för skäliga utgifter för resor mellan bostaden och arbetsplatsen (arbetsresor) ska göras, om arbetsplatsen ligger på ett sådant avstånd från den skattskyldiges bostad att han eller hon behöver använda något transportmedel.

För resor mellan bostaden och arbetsplatsen får avdrag göras endast med den del av kostnaden som överstiger 8 000 kr.

Avdrag kan under vissa förutsättningar göras för kostnader för arbetsresor med egen bil. I sådant fall får för närvarande avdrag göras med 18 kr och 50 öre per mil. Samma schablonmässigt beräknade belopp gäller vid avdrag för resor med såväl egen bil i tjänsten som i näringsverksamhet. Beloppet avser att täcka de milbundna kostnaderna.

I de fall en förmånsbil (egen eller lånad) använts för resor i tjänsten eller för resor mellan bostaden och arbetsplatsen kan avdrag medges med 6 kr och 50 öre per mil för kostnaden för dieselolja och med 9 kr och 50 öre per mil för kostnaden för andra drivmedel (bensin och biobaserade bränslen).

Avdrag för kostnad för resa mellan bostad och arbetsplats inkluderar inte eventuell omväg eller tidsförlust när barn hämtas eller lämnas på vägen. En sådan kostnad anses utgöra en ej avdragsgill levnadskostnad.

Motionerna

I motion Sk282 yrkande 2 av Krister Hammarbergh (m) anförs att i ren glesbygd är resor med personbil nödvändiga för att ta sig till arbetsplatsen, göra nödvändiga inköp av mat etc. samt för att delta i föreningsliv och skjutsa barn till olika fritidsaktiviteter. Differentierade reseavdrag för människor bosatta i glesbygd bör därför övervägas, anser motionären. I motion Sk348 av Sten Bergheden (m) framförs liknande tankegångar och en översyn av reseavdragen för boende på landsbygden begärs. I motion Sk386 av Lars Gustafsson och Anne Marie Brodén (kd, m) anförs att en översyn av reseavdraget vid arbetsresor bör genomföras så att jobbskatteavdragets nettoeffekt realiserar även för boende i glesbygd.

I motion Sk302 av Hans Backman (fp) anfördes att många barnfamiljer på landsbygden är i avsaknad av kollektiva trafiklösningar tvungna att ta bilen för transport till såväl jobbet som till och från daghem och liknande barntillsyn. Möjligheten att inräkna transporter till och från barntillsyn i sträckan för reseavdrag bör därför utredas. Även i motion N355 yrkande 5 av Anita Brodén och Nina Larsson (fp) framhålls att bilen är en nödvändighet för ett bra liv i glesbygdslänen och att transporter till barnomsorg därför bör vara avdragsgilla på samma sätt som resor till och från arbetet.

I motion Sk266 av Louise Malmström och Matilda Ernkrans (s) anfördes att fler bör uppmuntras att resa med kollektiva transportmedel. För att göra detta möjligt bör avdrag för arbetsresor få göras med den del av kostnaden som överstiger 3 000 eller 4 000 kr. Dagens beloppsgräns på 8 000 kr är alldeles för hög, anser motionärerna.

I motionerna T327 yrkande 26 av Lars Ohly m.fl. (v) och T531 yrkande 6 av Peter Pedersen m.fl. (v) anfördes att dagens system för avdrag för resor till och från arbetet i första hand stöder bilister. Motionärerna vill ändra på detta förhållande genom att införa ett rent avståndsbaserat reseavdrag där valet av färdmedel inte spelar någon roll. Detta skulle gynna kollektivtrafiken, menar motionärerna. Motionärerna begär att regeringen utreder frågan och samtidigt beaktar att ett sådant avståndsbaserat reseavdrag inte får missgynna dem som bor i glesbygd och inte har något alternativt färd sätt till den egna bilen.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen har nyligen beslutat att höja reseavdraget med 50 öre per mil för att anpassa avdraget till de höjda priserna på drivmedel. Ändringarna trädde i kraft den 1 januari 2008. Beloppsgränsen för avdrag för resor mellan bostad och arbetsplats höjdes för drygt ett år sedan från 7 000 kr till 8 000 kr som ett led i finansieringen av jobbskatteavdraget. Utskottet är inte berett att nu tillstyrka ytterligare förändringar av reseavdragets nivå eller att avdraget ska differentieras med hänsyn till var i landet man är bosatt. Inte heller är utskottet berett att tillstyrka en översyn av reseavdrags-systemet som syftar till en sådan förändring som föreslås i motionerna T327 och T531.

När det gäller förslagen om att räkna in tiden för att lämna barn på daghem, förskola och liknande eller att dra av kostnaden för sådana resor har utskottet senast förra året i betänkande 2006/07:SkU10 uttalat att det finns skäl att hålla gränsdragningen kring avdragsrätten för resor till och från arbetet så enkel och lättillämpad som möjligt. Utskottet ansåg att de bedömningar som Skatteverket måste göra vid beräkningen av tidsvinsten skulle kompliceras om hänsyn också skulle tas till resan för att lämna och hämta barn inom barnomsorgen. Vidare åberopades fördelningspolitiska skäl mot

åtgärder som innebär att endast vissa barnfamiljer erbjuds en avdragsrätt för en del av sina levnadskostnader. Utskottet finner inte skäl att ompröva detta ställningstagande.

Med det anförda avstyrker utskottet samtliga nu behandlade motioner och motionsyrkanden.

Reseavdrag – frilansande konstnärer och idrottsdomare

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om ändringar i reglerna som rör beskattningen av vissa kostnadsersättningar till frilansande konstnärer och idrottsdomare.

Jämför reservation 9 (v).

Gällande bestämmelser

Resekostnads- och traktamentsersättningar är i princip skattepliktiga intäkter. När det talas om skattefritt traktamente, bilersättning etc. avses det högsta belopp en arbetsgivare kan betala ut utan att göra avdrag för preliminärskatt och betala arbetsgivaravgifter. Dessa belopp motsvarar de avdragsgilla schablonbelopp som finns angivna i inkomstskattelagen. Överstiger ersättningen schablonbeloppen ska det överskjutande beloppet redovisas som lön. Den överskjutande delen är inte avdragsgill för den skattskyldige.

Vid resa i arbetet som varit förenad med övernattnings utanför den vanliga verksamhetsorten medges avdrag inte bara för själva färdkostnaden (tågbiljett, bilkostnader m.m.) utan även för den ökning av levnadskostnaderna i form av utgifter för logi, merkostnad för måltider samt diverse småutgifter som uppkommit vid resan.

Tjänsteresa

Inkomstskattelagen innehåller inte någon definition av begreppet tjänsteresa. I 12 kap. 6 § IL talas endast om resor som den skattskyldige företagit i sitt arbete. Generellt kan sägas att en tjänsteresa torde föreligga när arbetsgivaren beordrat den anställde att företa en resa för att utföra arbete för hans räkning på annan plats. Ursprungstjänsten finns kvar och den utsändande arbetsgivaren har kvar arbetsgivaransvaret för den anställde. Det torde vidare krävas att det arbete som ska utföras på annan plats är en del av det ursprungliga arbetet eller i vart fall kommer den utsändande arbetsgivaren till godo. I regel betalar också den utsändande arbetsgivaren den anställdes lön.

Tjänsteställe

Inkomstskattelagens definition av begreppet tjänsteställe är många gånger avgörande för om en resa ska anses ha företagits för att utföra arbete på annan plats. Enligt 12 kap. 8 § IL är tjänstestället den plats där den skattskyldige utför huvuddelen av sitt arbete. Utförs detta under förflyttning eller på arbetsplatser som hela tiden växlar anses i regel den plats där den skattskyldige hämtar och lämnar arbetsmaterial eller förbereder och avslutar sina arbetsuppgifter som tjänsteställe. Om arbetet pågår en begränsad tid på varje plats enligt vad som gäller för vissa arbeten inom byggnads- och anläggningsbranschen och liknande branscher, anses bostaden som tjänsteställe. Även för riksdagsledamöter, yrkesofficerare, nämndemän, jurymän och liknande uppdragstagare i allmän domstol, hyresnämnd, skattnämnd eller arrendenämnd anses bostaden som tjänsteställe.

Om en resa inte är att bedöma som en tjänsteresa och den skattskyldige därför blir förmånsbeskattad för färdbiljetter etc., finns det normalt sett möjlighet att få avdrag för resekostnaden, till den del den överstiger 8 000 kr enligt reglerna om avdrag för resor till och från arbetet. Avdrag kan under vissa förutsättningar göras för kostnader för arbetsresor med egen bil. I sådana fall får för närvarande avdrag göras med 18 kr och 50 öre per mil.

Turnerande artister, idrottsdomare

För turnerande artister och musiker m.fl. utgör bostaden i normalfallen deras tjänsteställe. Frilansmusiker har normalt inte någon arbetsgivare som sänder ut dem på tjänsteresa. De engageras för varje enskilt uppträdande och har följaktligen sitt tjänsteställe förlagt till spelplatsen.

En idrottsdomare anses normalt ha sitt tjänsteställe på respektive plats för den match eller tävling han eller hon dömer.

Motionerna

I motion Sk316 av Lars Lilja och Helén Pettersson i Umeå (s) begärs ett tillkännagivande om att bostaden ska betraktas som tjänsteställe för idrottsdomare och andra idrottsfunktionärer. En sådan ändring skulle innebära att de är på tjänsteresa när de tar uppdrag utanför bostadsorten, och möjligheterna till avdrag skulle avsevärt förbättras.

I motion Kr267 yrkande 8 av Lars Ohly m.fl. (v) begärs ett tillkännagivande om att frilansande konstnärer skattemässigt ska behandlas på samma sätt i fråga om rese- och traktamentsersättningar som andra yrkesgrupper, t.ex. byggnadsarbetare, när de utför arbete på annan ort än bostadsorten.

Utskottets ställningstagande

Skattereglerna bör i så stor utsträckning som möjligt vara utformade så att undantag för olika grupper undviks. Utskottet har vid ett flertal tillfällen avstyrkt motionsyrkanden om att samma skatteregler ska gälla för frilan-

sande scenkonstnärer som för t.ex. byggnadsarbetare när det gäller traktementen och resekostnadsersättningar. Utskottet anser nu liksom tidigare att den nuvarande regleringen av tjänsteställe vid beskattningen ska ligga fast. Att kostnader i samband med en inställelse i vissa fall inte kan dras av med full effekt är ett resultat av den schablonisering som gäller vid avdrag för resekostnader. Utskottet är heller inte berett att föreslå någon särreglering beträffande tjänsteställe för idrottsdomare och andra idrottsfunktionärer. Motionerna avstyrks.

Kostnadsersättningar från kommun

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionerna med anledning av att ett förslag från Skatteverket om skatte- och avgiftsfrihet vid mindre belopp bereds i Regeringskansliet.

Jämför särskilt yttrande (s, v, mp).

Bakgrund

Enligt 12 kap. 1 § IL ska utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster dras av som kostnad. I 12 kap. 2 § IL anges beloppsgränser för avdrag för resor och avdrag för övriga utgifter i tjänst.

För tid före den 1 januari 2007 innebar avdragsbegränsningen för s.k. övriga utgifter i inkomstslaget tjänst att avdrag kunde göras för den del av kostnaderna som översteg 1 000 kr. Hösten 2006 föreslog regeringen att beloppsgränsen skulle höjas till 5 000 kr, vilket också blev riksdagens beslut (prop. 2006/07:1, bet. 2006/07:FiU1, yttr. 2006/07:SkU1y s. 24–26). Skälet till höjningen av beloppsgränsen var att underlätta Skatteverkets administration och kontroll av avdragen. (Skatteverket hade konstaterat att omfattningen av felaktiga avdrag under posten övriga utgifter är stor och att en stor del av avdragen avsåg förhållandevis små belopp. Felaktigheterna berodde i många fall på okunskap om reglerna hos de skattskyldiga.) Höjningen ingick även som en del i finansieringen av jobbskatteavdraget.

En särlösning föreslogs för dagbarnvårdare som innebar att kommunala kostnadsersättningar som betalas ut till dagbarnvårdare blev skattefria och att avdragsrätten för kostnader som täcks av ersättningen togs bort. Även denna regeländring trädde i kraft den 1 januari 2007.

Skatteverket har i november 2007 överlämnat en skrivelse till regeringen (dnr 131 679132-07/113) med förslag om att tjänster mellan privatpersoner på belopp upp till 10 000 kr per år ska befrias från skatter och avgifter. Ideella föreningar föreslås få betala ut skattefri ersättning till privatpersoner på upp till 3 000 kr per år.

Motionerna

I motion Sk373 av Marie Nordén m.fl. (s) begärs att beloppsgränsen för avdrag för s.k. övriga utgifter återställs till 1 000 kr. Syftet är att förbättra villkoren för frivilliga samhällsarbetare. I motion Sk334 av Jan Ertsborn och Solveig Hellquist (fp) anförs att omkostnadsersättningar från det offentliga till personer som på frivillig basis åtar sig uppdrag som god man, övervakare, kontaktperson, stödfamilj för ungdomar etc. bör göras skattefria för mottagarna. I motion Sk364 av Gunilla Tjernberg och Yvonne Andersson (kd) anförs att höjningen av avdragsgränsen från 1 000 kr till 5 000 kr innebär för flertalet familjehem att hela den ersättning som erhållits för att täcka kostnaderna för uppdraget kommer att beskattas. Regeringen bör se över möjligheten att undanta familjehemsföräldrar från den senaste höjningen av beloppsgränsen. Om inget görs kommer det att bli allt svårare att rekrytera familjehem, menar motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Bakgrunden till höjningen av beloppsgränsen för avdrag för övriga utgifter var att underlätta Skatteverkets administration och kontroll av avdragen. Höjningen var även den del i finansieringen av jobbskatteavdraget som inneburit en stor skattelättnad för breda yrkesgrupper. Utskottet hade inte någon invändning mot förslaget att höja beloppsgränserna för avdrag för resor och övriga utgifter när det behandlas av riksdagen hösten 2006.

I likhet med motionärerna anser utskottet att personer som åtar sig uppdrag på frivillig basis som kontaktperson, stödfamilj, övervakare etc. utför ett viktigt och värdefullt arbete som bör stödjas av samhället.

Som nämnts ovan har Skatteverket utarbetat förslag om skatte- och avgiftsfrihet vid mindre belopp. Förslaget är under beredning i Finansdepartementet. I det sammanhanget bör även de frågor som tas upp i motionerna beaktas. Utskottet anser dock att resultatet av regeringens överväganden ska avvaktas och avstyrker därför motionerna.

Skattereduktion för hushållstjänster m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner dels om att skattereduktionen för hushållstjänster ska avskaffas, dels om att möjligheten till skattelättnader ska utvidgas till även omfatta andra typer av tjänster. Motionsyrkanden om administrativa regelförenklingar avslås med hänvisning till pågående utredningsarbete.

Jämför reservation 10 (s, v, mp).

Bakgrund

Den 1 juli 2007 infördes en skattereduktion för utgifter för hushållsarbete (prop. 2006/07:94, bet. 2006/07:SkU15). Det hushållsarbete som omfattas av skattereduktionen kan avse städarbete, vård av kläder, matlagning, omsorg och tillsyn som en fysisk person behöver samt barnpassning inklusive hämtning av barn till och från förskola m.m. Även snöskottning och skötsel av tomt eller trädgård i form av häck- och gräsklippning, kratning och ogrärensning kan omfattas. Skattereduktion ges med 50 % av arbetskostnaden, dock högst 50 000 kr för ett beskattningsår. Den 1 januari 2008 infördes en motsvarande skattelättnad när hushållstjänster utgår i form av löneförmån (prop. 2007/08:13, bet. 2007/08:SkU7).

En skattereduktion för byggnadsarbeten tillämpades under flera år under 1990-talet (se prop. 1992/93:150, bet. 1992/93:SkU36 och prop. 1995/96:229, bet. 1995/96:SkU32). Syftet var att åstadkomma en stimulans av verksamheten inom byggsektorn och på så sätt motverka den då aktuella arbetslösheten.

En tidsbegränsad möjlighet till skattereduktion för byggnadsarbete på bostadshus (s.k. ROT-avdrag) infördes åter under hösten 2004 och avsåg arbeten som utförts under tiden den 15 april 2004–30 juni 2005 (prop. 2003/04:163, bet. 2004/05:SkU3).

Motionerna

I motion Sk226 av Marie Engström m.fl. (v) föreslås ett tillkännagivande om att möjligheten till skattereduktion för hushållstjänster ska tas bort (yrkande 1). Skälet härför är att systemet leder till begränsade sysselsättningseffekter och försämrar förutsättningar för kvinnor och män att på lika villkor kombinera familjeliv och arbetsliv. Det är vidare fel att bekämpa skattesmitning med när nog skattebefrielse. De begränsade positiva effekterna står inte i proportion till den kraftiga skattesänkningen för förmögna hushåll. Dessutom ger reglerna upphov till besvärliga gränsdragningsproblem som innebär merarbete och merkostnader för Skatteverket (yrkandena 2–6).

I motion Sk237 av Jan Ericson (m) anförs att avdragsrätten för hushållsnära tjänster bör förenklas så att köparen kan få skatten reducerad redan på fakturan. En sådan ordning skulle enligt motionären underlätta för såväl uppdragstagare som kund men också för Skatteverket som skulle slippa att kontrollera mängder av yrkade avdrag.

I motion Sk259 av Magdalena Andersson (m) anförs att regelverket bör konstrueras på ett sätt som gör det enkelt för kunden att köpa hushållstjänster, både regelbundet och vid enstaka tillfällen.

I motion Sk339 av Anna König Jerlmyr (m) begärs en översyn av hur systemet med skattelättnader har fungerat. Syftet är undersöka om inte fler tjänster bör omfattas av skattereduktionen.

I motion Sk309 av Lars Mejern Larsson m.fl. (s) begärs att regeringen ska se över möjligheten att införa ett s.k. ROT-avdrag liknande det som tillämpades för byggnadsarbeten på bostadshus under åren 2004 och 2005.

Utskottets ställningstagande

När skattereduktionen för hushållstjänster infördes användes skattereduktionen för byggnadsarbeten som förebild. I ärendet aviserades att en utredning skulle tillsättas med uppgift att undersöka möjligheten att hitta ett enklare system där subventionen kunde lämnas direkt vid köpet av tjänsterna. En sådan utredning har nu tillsatts (dir. 2007:104). Uppdraget ska redovisas senast den 16 juni 2008. Något särskilt uttalande från riksdagen med anledning av motionerna Sk237, Sk259 och Sk339 behövs därför inte.

Det fanns enligt regeringen skäl som talade för att även utgifter för byggnadsarbeten på bostadshus ska berättiga till skattereduktion. Mot bakgrund av att konjunkturen för byggnadsarbeten var stark samt av budgetmässiga skäl gjordes bedömningen att det inte var lämpligt att inkludera s.k. ROT-arbeten i förslaget om skattereduktion. Utskottet framhöll för sin del att en framtida permanent utvidgning av tillämpningsområdet till att även omfatta ROT-arbeten är angelägen för att motverka svartarbete inom denna sektor (bet. 2006/07:SkU15). Utskottet vidhåller denna inställning men är inte berett att nu föreslå ett särskilt tillkännagivande härom till regeringen. Motion Sk309 avstyrkts därför.

Utskottet har vid inte mindre än fem tillfällen sedan hösten 2006 avstyrkt motioner med liknande innehåll som i den nu aktuella Sk226, senast i betänkande 2007/08:SkU7. Utskottet har inte ändrat uppfattning i frågan utan anser att reglerna om skattereduktion för utgifter för hushållsarbete ska finnas kvar och att motionen ska avslås av riksdagen.

Fackföreningsavgift och a-kasseavgift

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslagen om att skattereduktionerna för avgift till a-kassa och fackförening ska återinföras.

Jämför reservation 11 (s, v).

Bakgrund

Skattereduktionen för fackföreningsavgift och skattereduktionen för avgift till arbetslöshetskassa infördes den 1 januari 2002. Skattereduktionen för fackföreningsavgift uppgick till 25 % av medlemsavgiften. Avgiften skulle under kalenderåret före taxeringsåret ha uppgått till minst 400 kr för att skattereduktion skulle ges. Skattereduktionen för avgift till arbetslöshetskassa uppgick till 40 % av den avgift som betalats under året. De båda

skattereduktionerna omfattade även medlemsavgifter till motsvarande utländska organisationer under förutsättning att vissa villkor var uppfyllda. Skattereduktionerna för fackföreningsavgift och avgift till arbetslöshetskassa avskaffades fr.o.m. den 1 januari 2007.

Motionerna

I motion Sk330 av Ann-Christin Ahlberg (s) begärs en omprövning av beslutet att slopa skattereduktionen för fackföreningsavgift och a-kasseavgift. I motion Sk381 av Lars Mejern Larsson m.fl. (s) förordas att medlemsavgifterna till fackliga organisationer åter ska göras avdragsgilla.

Utskottets ställningstagande

Skattereduktionen för fackföreningsavgift och avgift till arbetslöshetskassa slopades som en del i finansieringen av jobbskatteavdraget och har således finansierat en kraftig sänkning av inkomstkatten för framför allt låg- och medelinkomsttagare. Härigenom förenklades också skattesystemet och den enskilde fick en större valfrihet.

Utskottet avstyrkte så sent som i höstas förslag om att återinföra dessa skattereduktioner. Utskottet står fast vid detta ställningstagande och föreslår därför att riksdagen ska avslå även de motioner som nu är aktuella.

Gåvor och bidrag till ideella ändamål

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkandena med hänvisning till att regeringen aviserat en utredning om avdragsrätt för gåvor och bidrag till ideella ändamål.

Jämför reservation 12 (s, v).

Bakgrund

I dag finns inte någon avdragsrätt för gåvor till olika ideella ändamål.

I budgetpropositionen för 2008 (volym 1 s. 38) framgår att regeringen påbörjat en dialog med den del av den ideella sektorn som är verksam inom det sociala området i syfte att stärka denna sektor och för att förtydliga dess roll i förhållande till staten. Denna dialog ska sedan vidgas till fler delar av den ideella sektorn. Som ett led i arbetet med att stärka den ideella sektorn vill regeringen stimulera donationer från privatpersoner och företag. Därför tillsätts senast under 2008 en utredning för att möjliggöra en avdragsrätt för sådana donationer.

Motionerna

I motion Sk227 av Sofia Arkelsten (m) begärs avdragsrätt för donationer till forskningsändamål. I motion Sk248 yrkande 1 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (m) anförs att det snarast bör utredas hur man ska kunna införa avdragsrätt för gåvor som enskilda personer ger till organisationer som bedriver ideell verksamhet. Även i motionerna Sk366 av Ulrika Karlsson i Uppsala och Tomas Tobé (m) och Sk303 yrkande 2 av Irene Oskarsson (kd) begärs att regeringen ser över frågan om avdragsrätt för bidrag till den ideella sektorn. Mikael Oscarsson (kd) anför i motion Sk277 att det är hög tid att Sverige nu inför en avdragsrätt för gåvor till ideella organisationer. Motionären förordar en modell som bl.a. innebär att avdrag kan medges med högst 12 000 kr per person och år för gåvor till ideella organisationer som uppfyller vissa av riksdagen uppställda krav.

Utskottets ställningstagande

Det frivilliga engagemanget i föreningslivet är en omistlig del av samhällsgemenskapen som skapar trygghet och välfärd för många som annars skulle hamna i utanförskap. Den frivilliga hjälpverksamheten i ideella föreningars regi frigör ett engagemang, och bidrar till betydelsefulla insatser på många håll där de offentliga inte räcker till. I dag finns inte någon avdragsrätt för gåvor från privatpersoner eller företag till olika ideella ändamål. Det är dock möjligt att skänka rätten till utdelning på aktier till välgörande ändamål utan skattekonsekvenser för vare sig givaren eller mottagaren (RÅ2006 ref. 45). Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är angeläget att förbättra möjligheterna för enskilda medborgare att stödja ideella organisationer. Ett ökat givande skulle också stärka de frivilliga organisationerna och deras möjligheter att växa i omfattning samtidigt som verksamheten inte blir lika beroende av politiska beslut. Denna uppfattning ligger också i linje med den som regeringen givit uttryck för i budgetpropositionen för 2008. Utskottet ser positivt på att regeringen aviserat att en utredning om avdragsrätt ska tillsättas under innevarande år för att stärka den ideella sektorn och stimulera forskning. Mot bakgrund härav anser utskottet att det inte finns behov av något uttalande från riksdagen. Motionerna avstyrks därför.

Idrottsutövarkonto m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker en motion om bl.a. behovet av ett idrottsutövarkonto med hänvisning till att frågan redan är uppmärksamrad i ett utredningsbetänkande som är föremål för beredning i Regeringskansliet.

Utredning

Idrottsskattekommittén, som tillsattes av den förra regeringen, föreslår i sitt betänkande Nya skatteregler för idrotten (SOU 2006:23) bl.a. införande av ett idrottsutövarkonto som gör det möjligt för idrottsutövare att skjuta upp beskattningen av sina idrottsinkomster tills den aktiva idrottskarriären är slut. Betänkandet har remissbehandlats och bereds i Regeringskansliet.

Motionen

I motion Sk358 av Mats G Nilsson (m) anförs att s.k. idrottsutövarkonton bör införas för att lösa elitidrottarnas situation och motverka att de av skattekäl flyttar utomlands. Vidare anförs att regeringen även bör överväga att införa skattelättnader för att locka hit utländska elitidrottare. De skattelättnader som nu finns för utländska experter och andra nyckelpersoner kan tjäna som förebild, anser motionären.

Utskottets ställningstagande

I betänkande 2006/07:SkU10 gjorde utskottet följande uttalande med anledning av motionsyrkanden med förslag om idrottsutövarkonton.

Utskottet känner sympati för motionärernas tanke på att införa någon form av s.k. idrottsutövarkonton som gör det möjligt för professionella idrottsutövare att skjuta upp beskattningen av idrottsinkomster tills den aktiva idrottskarriären är över. En möjlighet skulle kunna vara en konstruktion i huvudsak i enlighet med vad som gäller för skogskonto och upphovsmannakonto. Utskottet noterar att Idrottsskattekommittén (Fi2004:12) lagt fram förslag om att införa ett system med idrottsutövarkonto och att detta bereds i Regeringskansliet. Bland annat måste det säkerställas att ett förslag är förenligt med EG-rättens krav på fri rörlighet för tjänster. Utskottet förutsätter att regeringen fortsätter att bedriva beredningen skyndsamt och i en positiv anda, men anser att resultatet av regeringens överväganden bör avvaktas innan ett definitivt ställningstagande kan göras. Motionerna avstyrks därför.

Utskottet vidhåller sin uppfattning att sådana förändringar i skattereglerna bör prövas som har till syfte att underlätta för aktiva elitidrottare att bo kvar i Sverige. I sammanhanget vill utskottet dock betona att avskaffandet av förmögenhetsskatten och ändrade 3:12-regler ger denna grupp en förbätt-

rad skattesituation. Utskottet utgår ifrån att regeringen fortsätter sitt beredningsarbete beträffande idrottsutövarkonto m.m. och avstyrker därmed motionen i denna del.

Utskottet delar inte motionärens uppfattning att de särskilda lättnadsregler som gäller för utländska experter, forskare och företagsledare som tillfälligt arbetar i Sverige ska utvidgas till att omfatta elitidrottsutövare. Tvärtom verkar Sverige internationellt för en avveckling av denna typ av riktade skattelättnader. Det ska i sammanhanget nämnas att en idrottsman som skatterättsligt anses bosatt utomlands och vistas i Sverige en kortare tid än sex månader är begränsat skattskyldig för kontant ersättning eller annat vederlag för här i landet bedriven idrottslig verksamhet. Skatten är 15 % av den skattepliktiga inkomsten.

Motionen avstyrks.

Öresundsavtalet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden som rör beskattning av bemanningsföretag och omförhandling av det svensk-danska avtalet.

Jämför reservation 13 (v).

Bakgrund

Riksdagen godkände i juni 2004 ett avtal mellan Sverige och Danmark som löser vissa problem som kan uppstå vid tillämpningen av det nordiska skatteavtalet beträffande personer som arbetspendlar mellan Sverige och Danmark. Avtalet föreskriver vissa undantag från bestämmelserna i det nordiska skatteavtalet, bl.a. när det gäller beskattning av anställningsinkomster. Därutöver innehåller avtalet åtaganden från de båda staterna att medge avdrag för inbetalningar till pensionsordningar, avdrag för utgifter för resor över Öresundsbron samt ett åtagande om ett system för utjämning mellan Sverige och Danmark av vissa skatteintäkter. Avtalet innehåller också en överenskommelse om att efter två år utvärdera ordningen för utjämning, särskilt såvitt avser den del av kommunalskatten som tas ut för primärkommunernas räkning. Därefter sker en utvärdering av hela systemet vart femte år eller vid väsentliga förändringar av de båda ländernas skattesystem (prop. 2003/04:149, bet. 2003/04:SkU31).

Avtalet innehåller också en överenskommelse om att Sverige och Danmark ska inleda diskussioner för att överväga införande av nya bestämmelser eller ändring av bestämmelserna i avtalet eller ta initiativ till ändringar av det nordiska skatteavtalet om det skulle visa sig föreligga skattemässiga hinder för den fortsatta integrationen i Öresundsregionen.

Motionerna

I motion Sk332 av Olof Lavesson (m) anføres att en stor brist i det nordiska skatteavtalet är att hänsyn inte tas till de särskilda förutsättningar som gäller för personaluthyrningsföretag (bemanningsföretag). I och med att bemanningsföretagen inte får utnyttja den s.k. montörregeln måste svensk personal som hyrs ut till Danmark betala skatt i Danmark från första dagen. Detta förhållande hindrar svenska bemanningsföretag från att bedriva uthyrningsverksamhet i Danmark. Motionären vill ändra på detta förhållande och förordar att regeringen ska verka för att undantaget från montörregeln när det gäller uthyrning av arbetskraft skyndsamt avskaffas.

I motion Sk372 av Luciano Astudillo och Leif Pagrotsky (s) anføres att regeringen bör inleda förhandlingar med Danmark för att få till stånd ett nytt skatteavtal mellan Sverige och Danmark. Utgångspunkten bör vara att skatt ska betalas i bosättningslandet.

Även i motionerna Sk251 av Johan Linander och Lennart Pettersson (c), U208 av Ulf Nilsson m.fl. (fp) yrkande 3 och U215 av Marie Engström (v) yrkande 2 begärs att regeringen tar initiativ till omförhandling av skatteavtalet mellan Sverige och Danmark. Motionärerna pekar bl.a. på att avtalet i sin nuvarande utformning är till nackdel för Sverige. Det är betydligt fler personer som bor i Sverige och arbetar i Danmark än tvärtom. En majoritet av arbetspendlarna omfattas heller inte av utjämningssystemet.

Utskottets ställningstagande

Den s.k. montörregeln eller 183-dagarsregeln i det nordiska dubbelbeskattningsavtalet (artikel 15 punkt 2) innebär att en person som bor i Sverige ska beskattas i Sverige för inkomst som härrör från kortvarigt arbete i t.ex. Danmark om tiden han eller hon vistas i Danmark inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod. En annan förutsättning som också måste vara uppfylld är att arbetsgivaren som betalar ersättningen inte får ha hemvist eller fast driftställe i Danmark. Montörregeln är dock inte tillämplig i fråga om uthyrning av personal. I uthyrningsfall beskattas inkomsten i Danmark (dvs. den stat där arbetet utförts), från första arbetsdagen. Sverige har, till skillnad från de övriga nordiska länderna, interna regler (lag [1991:586] om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, SINK) som överensstämmer med de i montörregeln uppställda villkoren. Detta innebär att en person som är bosatt i Danmark och arbetar vid ett danskt bemanningsföretag och utför verksamhet i Sverige inte behöver betala skatt i Sverige om vistelsen här i landet understiger 183 dagar under en tolv månadersperiod. Utskottet anser att den nuvarande ordningen innebär en olikhet i fråga om ländernas skatteanspråk som sedd från svensk horisont inte är helt tillfredsställande. Den danska lagstiftningen som möjliggör beskattning från första arbetsdagen i Danmark innebär också krångel och besvär för både företagen och de anställda.

Frågan om de s.k. bemanningsföretagens skatteförhållanden var uppe i de förhandlingar som resulterade i det ovan nämnda avtalet mellan Sverige och Danmark om vissa skattefrågor, dock utan att leda till någon överenskommelse i denna del. Frågan var även uppe till diskussion i en arbetsgrupp som förra året tillsattes av den svenske arbetsmarknadsministern och hans danska kollega i syfte att identifiera och ta bort hinder för en bättre integration i Öresundsregionen. Enligt arbetsgruppens rapport, Öresund – två länder en arbetsmarknad, anser Danmark att nuvarande regler inte utgör något gränshinder och man har därför inte för avsikt att ändra sina regler på området.

Utskottet kan konstatera att regeringen fortlöpande följer frågan och att den nyligen varit uppe till diskussion med Danmark. Mot denna bakgrund behövs inte något tillkännagivande från riksdagen. Motion Sk332 avstyrks följaktligen.

Skatteverket har haft regeringens uppdrag att utvärdera utjämningsordningen i det svensk-danska avtalet. Skatteverket föreslår i en promemoria, daterad den 15 juni 2007, ett antal åtgärder för ett ökat utjämningsbelopp och ett mer rättvist fördelningsätt. Bland annat föreslås att beloppsgränsen om 150 000 danska kronor avskaffas, att utjämningsordningen ska utvidgas till att omfatta offentligt anställda och pensionärer, att viss del av landstingsskatten ska ingå i utjämningsbeloppet och att utjämningsbeloppet (skatten) som tas ut höjs från 20 till 25 %.

Skatteverkets förslag, som i stort överensstämmer med de åtgärder som förordas i motionerna Sk251, Sk372, U208 och U215, bereds för närvarande i Regeringskansliet. Utskottet vill avvakta resultatet av regeringens överväganden och avstyrker därför motionerna.

Skadeståndsersättning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsförslaget om en översyn av skattereglerna i syfte att skapa en generell skattefrihet för ersättning för ideell skada.

Gällande rätt

Ersättning (skadestånd) för förlorad arbetsförtjänst är skattepliktig även om den inte utgår som livränta eller på grund av tjänst och oavsett om ersättningen utbetalas från försäkring eller direkt från den ersättningskyldige. Om ett skadestånd utgör gottgörelse för själsligt lidande (t.ex. ärekränkning, sveda och värk eller lyte och men) är det att anse som ideellt skadestånd. Sådana engångsbelopp är undantagna från beskattning om de inte har ett sådant samband med en anställning att beloppen ändå är skattepliktiga.

Enligt 38 § lagen (1982:80) om anställningsskydd (LAS) har arbetstagarer rätt till skadestånd om arbetsgivaren brutit mot lagen, såsom då arbetsgivare utan giltig grund sagt upp eller avskedat arbetstagarer. Regeringsrätten har konstaterat att allmänt skadestånd som utgått på grund av felaktig uppsägning enligt denna paragraf utgör skattepliktig inkomst av tjänst (RÅ80 1:10, RÅ87 ref. 10).

När det gäller sexuella trakasserier finns i jämställdhetslagen (1991:433) en skadeståndssanktionerad skyldighet för en arbetsgivare att vidta utredningsåtgärder och andra åtgärder vid ett påstående om att sådana trakasserier förekommer på arbetsplatsen. Om arbetsgivaren inte fullgör dessa skyldigheter ska arbetsgivaren betala skadestånd till arbetstagarer för den kränkning som underlåtenheten innebär.

Kammarrätten i Göteborg har i en dom den 14 september 1999 funnit att en utgiven kompensation för själsligt lidande utgjorde skattepliktig inkomst av tjänst.

Motionen

I motion Sk301 av Ingemar Vänerlöv (kd) begärs en översyn av lagstiftningen i syfte att skattebefria all ersättning av ideell skada. Enligt motionären är det stötande att ersättning för ideell skada kan inkomstbeskattas.

Utskottets ställningstagande

Ideella skadestånd som saknar samband med skattepliktig verksamhet är normalt skattefria. Det är först när skadeståndet har sin grund i ett anställningsförhållande som det anses utgöra skattepliktig intäkt av tjänst.

Frågan om att undanta ersättning för ideell skada från beskattning har avstyrkts av utskottet vid upprepade tillfällen, senast i betänkande 2006/07: SkU10. Utskottet ansåg, liksom tidigare, att starka kontrollskäl talar för att i princip alla ersättningar som en arbetsgivare betalar ut till en anställd ska vara beskattade. En skattefrihet för ideella skadestånd skulle mycket lätt kunna missbrukas, och möjligheterna att komma till rätta med ett sådant missbruk skulle vara begränsade. Utskottet framhöll också att nuvarande praxis, i fråga om beskattning av skadestånd som har sin grund i anställningsförhållanden, är känd, fungerar väl och låter sig förenas med de syften som ligger bakom de olika bestämmelserna om ersättning för ideell skada. Riksdagen följde utskottet och avslog den aktuella motionen om ändrade regler på detta område. Med hänvisning till de tidigare ställningstagandena avstyrker utskottet även motion Sk301.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 (s)

av Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Raimo Pärssinen (s),
Christin Hagberg (s), Fredrik Olovsson (s) och Hans Olsson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om inriktningen av skattepolitiken. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:Sk258, 2007/08:Sk264, 2007/08:Sk350, 2007/08:Sk353 och 2007/08:Sk391 yrkandena 1 och 2 samt avslår motionerna 2007/08:Sk272, 2007/08:Sk369 och 2007/08:Sk370 yrkande 2.

Ställningstagande

Socialdemokraternas mål är ett samhälle som bygger på idén om alla människors lika värde. Samhället ska utformas så att det finns plats för alla och så att ekonomiska och sociala skillnader utjämnas.

Stora förändringar har skett på skatteområdet sedan borgerliga regeringen tillträdde. I pengar rör det sig om en sänkning av skatterna med ca 65 miljarder kronor. Skatterna har sänkts mest för höginkomsttagare och förmögna, och för finansieringen står främst arbetslösa, sjuka och pensionärer. Följden av den förda politiken är att klyftorna i Sverige har vidgats. De tre rikaste tiondelarna av befolkningen får nästan 70 % av alla inkomstförstärkningar, medan de fyra tiondelarna med lägst inkomster får försämrade eller oförändrade villkor.

I samband med höstens budgetärende har vi redogjort för vårt budgetalternativ. Vårt förslag till skattepolitik redovisas i en avvikande mening i skatteutskottets yttrande 2007/08:SkU1y till finansutskottet över skattefrågor i budgeten för 2008. I motion Sk391 som är aktuell i detta ärende redovisar vi de riktlinjer inför en mer övergripande skatteöversyn som vi föreslår riksdagen att ställa sig bakom i ett tillkännagivande till regeringen. Vi anser att skatterna ska förändras så att de blir mer rättvisa och skattesystemet mer välfungerande. De övergripande utgångspunkterna för förändringen är att skatterna ska trygga finansieringen av den gemensamma välfärden, främja sysselsättning och tillväxt, vara omfördelande och vara tydligt och enkelt utformade. Personer med stora inkomster och förmögen-

heter ska betala mer i skatt än andra grupper. Det är viktigt att komma ihåg att skattesystemet och välfärden är två sidor av samma mynt. Den gemensamma välfärden finansieras med skatter, och systemet uppfattas som legitimt så länge välfärden kommer alla till del och håller god kvalitet.

Ett väl fungerande skattesystem ska bygga på breda skattebaser och låga skattesatser samt på enkla och tydliga regler. Den borgerliga regeringens politik har gått i rakt motsatt riktning. Kortsiktighet har gått före långsiktighet. Särreglerna blir allt fler och krånglet ökar.

Regeringens s.k. jobbskatteavdrag syftar till att öka skillnaderna mellan dem som arbetar och dem som inte arbetar. Effekten blir att den som blir sjuk, arbetslös, frånvarande på grund av arbetsskada eller går i pension inte bara får lägre inkomst – den får dessutom höjd skatt. Det ökar orättvisorna i samhället och drabbar alla som står utanför arbetsmarknaden. Dessutom är finansieringen djupt orättvis. Vi accepterar inte en skillnad i beskattningen mellan arbetsinkomster och försäkringsinkomster eller mellan lön och uppskjuten lön, dvs. pension. Pensionärer betalar i dag mer i skatt än personer som arbetar, vid lika inkomster. Det innebär att vi i dag har en särskild pensionärsskatt i Sverige. Detta är inte rimligt. Vi anser att det nu är dags även för pensionärerna att få ökad köpkraft. Ur ett principiellt perspektiv bör alla inkomster beskattas lika. Detta kräver dock en större översyn. I avvaktan på en sådan översyn förordar vi ett höjt grundavdrag för alla pensionärer, så att den genomsnittliga skatten blir 2 000 kr lägre per år.

Breda och stabila skattebaser är också viktigt i en alltmer globaliserad värld. De ekonomiska aktiviteterna över gränserna ökar vilket påverkar skattebaserna. Det internationella samarbetet behöver enligt vår mening utvärderas och utvecklas, samtidigt som skattepolitiken och finansieringen av våra välfärdssystem ska förbli en nationell angelägenhet. Breda och stabila skattebaser skapar också möjligheter till en långsiktig mer uthållig och ambitiös fördelningspolitik. En annan viktig aspekt av den fördelningspolitik som vi står för är rättvisa mellan generationerna. Ofinansierade skattesänkningar ska därför inte förekomma.

Vad vi nu anfört om skattepolitikens inriktning bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Vi tillstyrker således motion Sk391 yrkandena 1 och 2 samt motionerna Sk258, Sk264, Sk350 och Sk353. Övriga motionsyrkanden bör avslås av riksdagen.

2. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 – motiveringen (v) av Marie Engström (v).

Ställningstagande

I samband med höstens budgetärende har vi redogjort för vårt budgetalternativ. Vårt förslag till skattepolitik redovisas i en avvikande mening i skatteutskottets yttrande 2007/08:SkU1y till finansutskottet över skattefrå-

gor i budgeten för 2008. Målsättningen för Vänsterpartiets skattepolitik är att få fler människor i arbete, trygga välfärden och skapa förutsättningar för en hållbar utveckling. Hög sysselsättning är en förutsättning för att få resurser till den offentligt finansierade välfärden. Sverige har haft en tradition att en stor del av välfärdssystemet betalas via skatterna, vi har t.ex. haft offentliga socialförsäkringssystem i stället för privata. Vi vill därför bygga vidare på den modellen för att organisera och finansiera den generella välfärden och samtidigt ta hänsyn till hur olika förutsättningar för kvinnor och män kan ta sig olika ekonomiska uttryck.

Kvinnors lägre inkomst av arbete får betydelse för nivån på såväl sjukförsäkring som a-kassa och pensioner. Skillnaderna i inkomststrukturer mellan kvinnor och män minskar när skattepliktiga ersättningar (transfereringar), familjestöd och skatt beaktas. En viktig slutsats blir att kvinnor som kollektivt är mer beroende av skatte- och transfereringssystemen och därmed mer känsliga för förändringar.

Framtidens skattesystem måste på ett bättre sätt än dagens kunna uppfylla de krav som måste ställas för att trygga välfärden, rättvisan och skapa förutsättningar för en nödvändig klimat- och miljömställning. Delvis nya förutsättningar, som att Sveriges ekonomi alltmer påverkas av att ekonomiska aktiviteter över gränserna ökar, måste beaktas. Det handlar om finansiella transaktioner, företagsinvesteringar och en alltmer rörlig arbetsmarknad. Detta kan i olika grad påverka skattebaserna. De stora genomgripande förändringarna på skatteområdet som regeringen genomfört kommer att urholka stabila skattebaser. Dessutom är det fråga om en omvänd fördelningspolitik som gynnat inte bara höginkomsttagare utan också på ett påtagligt sätt öka mäns nettointkomster jämfört med kvinnors.

I samband med höstens budgetarbete har vi avvisat regeringens förslag om ett andra steg i jobbskatteavdraget. Förslaget innebär att inkomstklyftorna ökar och att den ojämlika fördelningen av ekonomiska resurser mellan kvinnor och män ökar. Enligt min uppfattning är det en kraftig överdrift att säga att nivån på skatteuttaget påtagligt skulle påverka människors vilja att studera och arbeta i Sverige. Det är naturligtvis inte bara skatter utan också lönenivåer som har betydelse. Många människor värdesätter också att vid sidan av en anställning ha tillgång till väl utbyggda trygghetsystem. Att inte drabbas av stora inkomstbortfall vid sjukdom och arbetslöshet är viktiga delar i Vänsterpartiets politik.

Majoriteten av inkomsttagarna betalar enbart kommunalskatt på sina inkomster. Jag menar att det finns möjlighet att öka inkomsterna från statlig inkomstskatt genom att begränsa möjligheten att göra grundavdrag vid högre inkomster. I likhet med vad som föreslagits i Vänsterpartiets budgetmotion anser jag att grundavdraget vid statlig beskattning ska avtrappas linjärt med start vid en taxerad förvärvsinkomst på 360 000 kr per år för att helt upphöra vid den övre skiktgränsen för statlig inkomstskatt. Grundavdraget vid kommunal beskattning bör trappas av från 11 900 till 0 kr

vid en taxerad förvärvsinkomst mellan den övre gränsen för statlig skatt och 600 000 kr. Detta är en viktig fördelningspolitisk åtgärd. Jag förordar också en begränsad uppräknings av skiktgränserna för uttag av statlig skatt.

Reglerna om skattelättnader för utländska experter, forskare och andra s.k. nyckelpersoner, vid tillfälligt arbete i Sverige bör snarast tas bort. Skattelättnader för vissa grupper bör enligt min mening inte förekomma. Dessutom har den s.k. expertskatten haft försumbar betydelse för rekrytering av kvalificerade personer.

Mot bakgrund av det anförda anser jag att riksdagen bör avslå yrkandena i motionerna Sk369 och Sk370 om minskad statlig inkomstskatt och utökade möjligheter till skattelättnader för utländska experter. Detsamma gäller beträffande motion Sk272 vari begärs en översyn av skattereglerna för svenska militärer på utlandsuppdrag. Även övriga i avsnittet behandlade motioner och motionsyrkanden avstyrks.

3. Skatteskala, grundavdrag m.m., punkt 1 – motiveringen (mp)

av Helena Leander (mp).

Ställningstagande

Miljöpartiets ekonomiska politik innebär bättre villkor för de sämst ställda, en effektiv och kraftfull klimatpolitik och ett stort mått av ansvar för framtida generationer.

Skatternas uppgift är att finansiera den allmänna välfärden, omfördela från dem som har till dem som saknar samt att styra samhället mot en hållbar utveckling. Vidare ska skattesystemet bygga på breda skattebaser och låga skattesatser samt enkla och tydliga regler. Jag kan konstatera att regeringens politik inte går i den riktningen.

I samband med höstens budgetarbete har Miljöpartiet redogjort för sitt budgetalternativ. Vårt förslag till skattepolitik redovisas i en avvikande mening i skatteutskottets yttrande 2007/08:SkU1y till finansutskottet över skattefrågor i budgeten för 2008. Vi är bl.a. kritiska till det s.k. jobbskatteavdraget eftersom de största skattereduktionerna går till dem med högst inkomster. I kronor räknat vinner höginkomsttagaren på låginkomsttagarens bekostnad, både i det första och det andra steget av jobbskatteavdraget. Några större effekter på sysselsättningen tror vi inte på. Vi har avvisat det andra steget i jobbskatteavdraget, men för att inte straffa människor med låga inkomster när väl skattesänkningen genomförts förordar vi en avtrappning av skattereduktionens första steg enligt följande. Underlaget för jobbskatteavdraget bör trappas ned med 10 % på inkomster över 5,9 prisbasbelopp. Härigenom skulle skattereduktionen bli lägre för personer som har inkomster på mer än 23 000 kr per månad. Resultatet av en sådan förändring är en bättre fördelningsprofil samt utrymme för satsningar på dem som har det sämst ställt.

En stor grupp som inte fått del av skattesänkningarna är pensionärer, en annan grupp är långtidssjuka och långtidsarbetslösa. Av fördelningspolitiska skäl anser jag i likhet med Miljöpartiet att det bör införas ett höjt grundavdrag för alla. Det höjda grundavdraget innebär att alla som inte har inkomst av arbete får en sänkt skatt med 70 kr per månad. Av fördelningspolitiska skäl förordar jag också en lägre uppräkningsgräns för statlig skatt.

Mot bakgrund av det anförda anser jag att riksdagen bör avslå yrkandena i motionerna Sk369 och Sk370 om minskad statlig inkomstskatt och utökade möjligheter till skattelättnader för utländska experter. Detsamma gäller beträffande motion Sk272 vari begärs en översyn av skattereglererna för svenska militärer på utlandsuppdrag. Även övriga i avsnittet behandlade motioner och motionsyrkanden avstyrks.

4. Förmån av fri bil eller cykel, punkt 4 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om koldioxidrelaterade förmånsvärden. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:T327 yrkande 24, bifaller delvis motionerna 2007/08:Sk215, 2007/08:Sk331 och 2007/08:MJ465 yrkande 8 och avslår motionerna 2007/08:Sk260, 2007/08:Sk384 yrkande 2, 2007/08:T359 yrkande 4, 2007/08:T493 yrkande 16 och 2007/08:MJ440 yrkande 4.

Ställningstagande

Många nya personbilar köps av företag. Det är därför viktigt att förmånssystemet har koppling till miljöpåverkan. I dag kan man få förmånsvärdet nedsatt om man köper en miljöbil. Fler incitament behövs dock, inte minst för att de flesta bilar som säljs fortfarande är sådana som drivs med bensin eller dieselolja. En viktig åtgärd för att styra mot bränslesnålare fordon och minskade koldioxidutsläpp är som framförs i motionerna T327 och MJ465 att ändra förmånsbeskattningen så att hänsyn tas till bilarnas koldioxidutsläpp när förmånsvärdet bestäms. Jag anser att regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag till koldioxidbaserat förmånsskattesystem. Härmed får även motionerna Sk215 och Sk331 anses tillgodosedda.

Övriga motioner avstyrks.

5. Förmån av fri bil eller cykel, punkt 4 (mp)

av Helena Leander (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om förmånsbeskattningen och ökad miljöstyrning och om skattelättnader för löneförmån i form av fri cykel. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:T493 yrkande 16 och 2007/08:MJ465 yrkande 8, bifaller delvis motionerna 2007/08:Sk215, 2007/08:Sk260, 2007/08:Sk331, 2007/08:T327 yrkande 24 och 2007/08:MJ440 yrkande 4 och avslår motionerna 2007/08:Sk384 yrkande 2 och 2007/08:T359 yrkande 4.

Ställningstagande

Hur beskattningen av förmånsbilar ser ut har stor påverkan på fordonsbeståndet i Sverige då en stor andel (ca 50 %) av nybilsköpen sker i form av förmånsbil. Sveriges tunga och bränslekrävande fordonspark är därför delvis ett resultat av hur förmånsbeskattningen av bilar är utformad. Eftersom förmånssystemets utformning påverkar fordonsparken är det viktigt att systemet ses över. I flera andra länder används olika typer av koldioxidrelaterade förmånsvärden. Jag anser att detta kan vara en intressant väg framåt. Risken med ett sådant system är emellertid att bilar med låg bränsleförbrukning blir subventionerade. En annan väg framåt är att i större grad neutralisera den skattemässiga skillnaden mellan beskattningen av privatägda bilar och förmånsbilar för att på det sättet skapa större genomslag för andra klimatstyrmedel såsom koldioxidskatt och fordonsskatt. Jag föreslår i likhet med motionärerna bakom motion MJ465 att regeringen utreder hur beskattningen av förmånsbilar kan förändras för att öka miljöstyrningen. Med detta får även motionerna Sk215, Sk331 och T327 yrkande 24 mer eller mindre anses tillgodosedda.

Vidare delar jag uppfattningen i motionerna T493, Sk260 och MJ440 att en arbetsgivare bör få möjlighet att förse sina anställda med cykel utan att dessa beskattas för förmånen. Syftet är att stimulera till mer miljövänligt resande och ge incitament att ta cykeln till jobbet. Jag föreslår ett tillkännagivande till regeringen även i denna del.

Övriga motioner avstyrks.

6. Fri parkering, punkt 5 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om förmån av fri parkering. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:T327 yrkande 25 och avslår motion 2007/08:Sk267.

Ställningstagande

Förmån av fritt garage eller fri parkering för förmånsbilar vid arbetsplats föranleder i dag inte någon beskattning utan anses ingå i bilförmånsvärdet. En sådan ordning är enligt min mening inte rimlig med tanke på att fri parkering särskilt i stadskärnorna, kan värderas till betydande belopp. Jag föreslår därför att riksdagen riktar ett tillkännagivande till regeringen om att en särskild förmånsskatt bör tas ut på förmånen av fri parkering av förmånsbilar. Förmånen bör värderas till det pris som gäller för staden eller orten i fråga. Det sagda innebär att jag tillstyrker motion T327 yrkande 25.

7. Reseavdrag, punkt 10 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ett reformerat reseavdragssystem. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:T327 yrkande 26 och 2007/08:T531 yrkande 6 och avslår motionerna 2007/08:Sk266, 2007/08:Sk282 yrkande 2, 2007/08:Sk302, 2007/08:Sk348, 2007/08:Sk386 och 2007/08:N355 yrkande 5.

Ställningstagande

Dagens system för avdrag för resor till och från arbetet gynnar i första hand bilister (dvs. i huvudsak män). I likhet med vad som anförs i motionerna T327 och T531 anser jag att en utredning bör tillsättas med uppdrag att utforma ett reseavdragssystem som till skillnad från dagens system inte missgynnar kollektivtrafikresenärer. Utredningen bör pröva möjligheten att införa ett rent avståndsbaserat reseavdrag där valet av färdmedel inte ska spela någon roll. Hänsyn måste dock tas till den som bor i glesbygd och inte har något alternativt färd sätt till den egna bilen. Jag anser att detta bör ges regeringen till känna.

8. **Reseavdrag, punkt 10 (mp)**

av Helena Leander (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ett reformerat reseavdragssystem. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2007/08:T327 yrkande 26 och 2007/08:T531 yrkande 6 och avslår motionerna 2007/08:Sk266, 2007/08:Sk282 yrkande 2, 2007/08:Sk302, 2007/08:Sk348, 2007/08:Sk386 och 2007/08:N355 yrkande 5.

Ställningstagande

Jag delar uppfattningen i motionerna T327 och T531 om behovet av ett avstånds-baserat reseavdragssystem, där valet av färdmedel inte spelar någon roll. Ett sådant system skulle innebära att kollektivtrafikresenären får lika stort avdrag som bilisten, även om det är billigare att åka kollektivt, och det kan därför väntas stimulera fler människor att välja att åka kollektivt. Liksom motionärerna vill inte heller jag missgynna boende i glesbygd som saknar större möjligheter att resa kollektivt. Om ett avstånds-baserat reseavdragssystem varken ska bli kostsammare än dagens system – vilket i sig är problematiskt ur miljösynpunkt eftersom det innebär ökade subventioner till resande – eller missgynna glesbygdsbor krävs att det går att finna något praktiskt genomförbart undantag för glesbygdsbor som inte skapar orättvisor och gränsdragningsproblem. Ifall detta skulle visa sig svårt vill jag därför hålla öppet för att glesbygdsbor kan komma att kompenseras utanför själva reseavdragssystemet, t.ex. genom någon form av lösning motsvarande det glesbygdsavdrag som Miljöpartiet var med och införde förra mandatperioden, men som nu avskaffats. Vad jag nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9. **Reseavdrag – frilansande konstnärer och idrottsdomare, punkt 11 (v)**

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om beskattningen av kostnadsersättningar till frilansande konstnärer. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Kr267 yrkande 8 och avslår motion 2007/08:Sk316.

Ställningstagande

För att frilansande konstnärer ska kunna ta arbete utanför bostadsorten betalar arbetsgivaren eller uppdragsgivaren i regel rese- och traktamentsersättningar. Eftersom frilansande konstnärer anses ha tjänstestället förlagt till spelplatsen betraktas ersättningarna som en löneförmån som ska tas upp till beskattning. För t.ex. teaternas del innebär detta att de måste betala skatt och sociala avgifter för logi, traktamenten och resekostnadsersättningar som utges till inhyrda konstnärer eller artister. Den engagerade konstnären eller artisten måste lägga ned mycket arbete på yrkanden om avdrag för ökade levnadskostnader och avdrag för kostnadsersättningar i samband med engagemang på annan ort än hemorten.

Som framhålls i motion Kr267 bör samma regler gälla för frilansare inom scen-, medie- och musikområdena som för byggnadsarbetare när de utför arbete på annan ort än bostadsorten, dvs. bostaden ska betraktas som tjänsteställe. Jag föreslår att riksdagen riktar ett tillkännagivande härom till regeringen.

10. Skattereduktion för hushållstjänster m.m., punkt 13 (s, v, mp)

av Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Fredrik Olovsson (s), Marie Engström (v), Helena Leander (mp) och Hans Olsson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att avskaffa systemet med skattereduktion för hushållstjänster. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:Sk226 yrkandena 1–6 och avslår motionerna 2007/08:Sk237, 2007/08:Sk259, 2007/08:Sk309 och 2007/08:Sk339.

Ställningstagande

Systemet med skattereduktion för utgifter för hushållsnära tjänster är en del i den orättvisa skattepolitik som förs av regeringen. Vi anser, nu liksom tidigare, att möjligheten till skattreduktion ska tas bort. Effekterna av avdragssystemet som hittills kan skönjas ger oss heller inga skäl att ändra vår uppfattning i denna fråga.

Avdraget gynnar personer med höga inkomster på ett otillbörligt sätt och innebär i realiteten att gemensamma resurser används för att ge skattefavörer åt högavlönade, vilket är ett exempel på dålig fördelningspolitik.

Erfarenheterna från det liknande system som finns i Finland visar att sysselsättningseffekten är begränsad, med en sysselsättningsökning på 0,1–0,2 % fyra år efter reformen. Skattereduktionen för hushållstjänster kom-

mer inte heller i Sverige att leda till den sysselsättningsökning som regeringen förutskickat. Det har dessutom visat sig att de rikaste 10 procenten av hushållen köper nästan hälften av tjänsterna. Den huvudsakliga marknaden ligger i Helsingforsområdet. Utvecklingen i Sverige liknar den finländska. Det är helt klart fråga om en reform som, liksom många andra från den borgerliga regeringen, i huvudsak gynnar de redan välbeställda i samhället.

Skattesubventionerade hushållstjänster löser inte heller problemet med den maktobalans som finns mellan kvinnor och män. Grundproblemet att män tar mindre ansvar för det gemensamma hemarbetet osynliggörs när en tredje part anställs för att utföra arbetet, med följderna att maktobalansen mellan kvinnor och män cementeras ytterligare. Uppfattningen om vad som är manliga respektive kvinnliga arbetsuppgifter kvarstår.

Det är vidare fel att bekämpa problemen med skattefusk genom att införa nära nog skattebefrielse för tjänster som ofta köps svart. Det krävs andra åtgärder för att komma till rätta med skattefusk och skatteundandragande, och de positiva effekter som avdragssystemet möjligen kan medföra står inte i rimlig proportion till det offentliga kostnad för vad som i realiteten är bidrag till förmögna hushåll. Däremot har det nya avdragssystemet konkreta negativa effekter, som bl.a. Skatteverket påtalat, genom att det innebär omfattande avgränsningsproblem och gränsdragningssvårigheter som öppnar för skattefusk. Det framstår numera som klart att avdragssystemet kommer att innebära merarbete och merkostnader för Skatteverket.

Vi föreslår att riksdagen med bifall till motion Sk226 riktar ett tillkännagivande till regeringen om vad vi nu anfört. Till följd härav avstyrks motionerna som går ut på administrativa förenklingar av regelsystemet och att möjligheten till skattelättnader även ska omfatta andra typer av tjänster.

11. Fackföreningsavgift och a-kasseavgift, punkt 14 (s, v)

av Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Fredrik Olovsson (s), Marie Engström (v) och Hans Olsson (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att återinföra avdragsrätten för fackförenings- och a-kasseavgifter. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:Sk330 och 2007/08:Sk381.

Ställningstagande

Avdragsrätten för fackföreningsavgift och a-kassa infördes för att skapa skattemässig neutralitet mellan arbetsgivare och arbetstagare. Arbetsgivarna har fortfarande möjlighet att göra avdrag för medlemsavgifter till arbetsgivarorganisationer. Att som den borgerliga regeringen gjort ta bort arbetstagarnas rätt till avdrag ger olika förutsättningar för arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer. Det har rubbat balansen på den svenska arbetsmarknaden. Samtidigt har avgifterna till a-kassan höjts och ersättningarna sänkts, vilket inneburit kraftiga försämringar för landets löntagare. Över 300 000 personer har tvingats lämna a-kassan och tusentals har begärt sitt utträde ur fackförbund för att få hushållsekonomin att gå ihop.

Av dessa skäl anser vi att avdragsrätten ska återinföras och att riksdagen ska rikta ett tillkännagivande härom till regeringen.

12. Gåvor och bidrag till ideella ändamål, punkt 15 – motiveringen (s, v)

av Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Fredrik Olovsson (s), Marie Engström (v) och Hans Olsson (s).

Ställningstagande

Enligt vår mening är det viktigt att det finns en demokratisk process bakom det stöd som samhället ger till frivilligarbete i kyrkliga organisationer, idrottsorganisationer, humanitära organisationer m.m. En avdragsrätt för gåvor till den här typen av verksamheter skulle minska utrymmet för det samhälleliga stödet och öka dessa viktiga verksamheters beroende av enskilda personers förmögenheter, förmåga och vilja att bidra.

Det är vidare önskvärt att skattesystemet så långt möjligt hålls fritt från inslag som inte hänger samman med dess grundläggande funktion att utgöra en säker bas för finansieringen av den gemensamma sektorn. Att belasta Skatteverket med en kontroll av den här typen av stöd är enligt vår mening inte lämpligt. En ytterligare nackdel med att lämna stödet som ett skatteavdrag är att det inte på vanligt sätt blir föremål för en årlig och samlad prövning i samband med budgetberedningen.

Vi är av dessa skäl inte beredda att medverka till en omläggning som innebär att gåvor till olika ändamål blir avdragsgilla och avstyrker följaktligen motionerna.

13. Öresundsavtalet, punkt 17 (v)

av Marie Engström (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om omförhandling av skatteavtalet mellan Sverige och Danmark. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:U215 yrkande 2 och bifaller delvis motionerna 2007/08:Sk251, 2007/08:Sk332, 2007/08:Sk372 och 2007/08:U208 yrkande 3.

Ställningstagande

Jag delar inställningen i motionerna om att skatteavtalet mellan Sverige och Danmark bör förhandlas om, bl.a. beroende på att Sverige förlorar stora skatteintäkter. Det är betydligt fler personer som bor i Sverige och arbetar i Danmark än tvärtom. Skatt betalas i arbetslandet medan offentlig service utnyttjas i bosättningslandet. Viss del av skatteintäkterna ska sedan genom systemet med utjämning betalas tillbaka till bosättningslandet. Av den utvärdering av utjämningsordningen som gjorts av Skatteverket framgår att endast 28 % av arbetspendlarna över Öresund omfattas av utjämningsordningen. Undantagna är offentligt anställda, pensionärer och pendlare vars inkomster inte når upp till beloppsgränsen 150 000 danska kronor. Vidare påtalas både administrativa och skattetekniska problem. Eftersom det svensk-danska skatteavtalet i sin nuvarande utformning är till nackdel för Sverige, är det angeläget att regeringen snarast tar initiativ till att avtalet omförhandlas. Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Kostnadsersättningar från kommun, punkt 12 (s, v, mp)

Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Fredrik Olovsson (s), Marie Engström (v), Helena Leander (mp) och Hans Olsson (s) anför:

Som anføres i motionerna finns det en stor grupp medborgare som i det tysta utför en viktig samhällelig insats mot en blygsam ersättning. Det handlar om personer som åtar sig uppdrag på frivillig basis som kontaktperson, stödfamilj, övervakare, god man etc. För att täcka de merkostnader som uppstår till följd av uppdraget erhåller dessa personer omkostnadsersättning från kommunen. Ersättningen är skattepliktig. Avdrag medges vanligtvis med belopp som motsvarar den erhållna ersättningen, med den begränsning som följer av 12 kap. 2 § IL. Fram till den 1 januari 2007 var beloppsgränsen, dvs. det icke avdragsgilla beloppet, 1 000 kr. Redan i sin första budgetproposition till riksdagen föreslog den borgerliga regeringen att beloppsgränsen för s.k. övriga utgifter skulle höjas till 5 000 kr. Bakgrunden till denna försämring var, liksom höjningen av gränsen för avdrag för arbetsresor från 7 000 till 8 000 kr och slopandet av avdragsrätten för fackförenings- och a-kasseavgifter, att finansiera jobbskatteavdraget. Ett annat argument var att förenkla Skatteverkets administration och kontroll av avdragen för övriga utgifter. Samtidigt infördes under 2007 en möjlighet till skattereduktion för personer som haft utgifter för städhjälp i hemmet med upp till 50 000 kr per beskattningsår. Detta, menar vi, är ett tydligt exempel på den borgerliga regeringens orättfärdiga politik och brådska med att driva igenom olika reformer. Den kraftiga höjningen av beloppsgränsen för avdrag innebär för många familjehemsföräldrar och andra frivilligarbetare att hela den erhållna kostnadsersättningen blir beskattad. För att inte omöjliggöra en framtida rekrytering till dessa viktiga uppdrag måste regeringen tänka om i denna fråga och skyndsamt återkomma med ett förslag till lösning på problemet. Kostnadsersättningar som en kommun betalar till dagbarnvårdare är redan skattefria, och ett alternativ skulle kunna vara låta detta undantag från skatteplikt omfatta även kostnadsersättningar som betalas ut till frivilligarbetarna.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007

2007/08:Sk207 av Patrik Forslund (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utförsäkning ska betraktas som motion och friskvård tillsammans med de redan i dag skattebefriade motionsformerna.

2007/08:Sk210 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om reglerna för avdrag vid s.k. dubbelt boende.

2007/08:Sk215 av Hans Stenberg och Susanne Eberstein (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att premiera bränslesnåla och trafiksäkra fordon.

2007/08:Sk222 av Jan-Evert Rådström och Ulla Löfgren (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förmånsbeskattning av mobiltelefon i tjänst.

2007/08:Sk226 av Marie Engström m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skattereduktion för hushållstjänster bör tas bort.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om begränsade sysselsättningseffekter av regeringens förslag om skattelättnader för hushållstjänster.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattesmitning och skattebefrielse.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gränsdragningsproblem.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hushållstjänster och jämställdhet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattereduktion för förmån av hushållstjänster.

2007/08:Sk227 av Sofia Arkelsten (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett införande av avdragsrätt för stöd till forskning.

2007/08:Sk230 av Helena Leander och Karla López (båda mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om beloppsgräns för skattefri motion och friskvård.

2007/08:Sk234 av Jan Ericson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att låta arbetsgivare erbjuda skattefritt boende vid arbete på annan ort än hemorten.

2007/08:Sk235 av Jan Ericson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att möjligheterna till avdragsrätt för fördyrade levnadskostnader och dubbel bosättning bör utökas.

2007/08:Sk237 av Jan Ericson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ytterligare förbättra och förenkla avdragsrätten för hushållsnära tjänster.

2007/08:Sk240 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta bort begränsningar av förmånstagare till pensionsförsäkringar.

2007/08:Sk248 av Magdalena Andersson och Jan-Evert Rådström (båda m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om enskilda givares avdragsrätt för gåvor till ideella organisationer.

2007/08:Sk251 av Johan Linander och Lennart Pettersson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör initiera en omförhandling av det dansk-svenska skatteavtalet.

2007/08:Sk258 av Phia Andersson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om lika skatteuttag oavsett skattebetalarens ålder.

2007/08:Sk259 av Magdalena Andersson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skatteavdrag för hushållstjänster.

2007/08:Sk260 av Cecilia Magnusson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förändrade skatteregler för arbetsgivare som uppmuntrar sina anställda att minska miljöpåverkan genom ändrade resvanor.

2007/08:Sk264 av Nikos Papadopoulos (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om lika beskattning oavsett generationstillhörighet.

2007/08:Sk266 av Louise Malmström och Matilda Ernkrans (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att införa ett nytt skatteavdrag för kollektivtrafikresande.

2007/08:Sk267 av Jan R Andersson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förmånsbeskattning av fri parkering.

2007/08:Sk268 av Jan Ertsborn (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändrade regler för förtida uttag av medel på pensionssparkonton vid betalningssvårigheter.

2007/08:Sk270 av Jan Ericson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avdragsrätten för friskvård bör flyttas från arbetsgivaren till den enskilde arbetstagaren.

2007/08:Sk271 av Cecilia Widegren och Göran Montan (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ridsport och golf som del av friskvårdsförmånen.

2007/08:Sk272 av Cecilia Widegren och Ulf Sjösten (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över skattelagstiftningen för svenskar på internationella uppdrag.

2007/08:Sk277 av Mikael Oscarsson (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gåvor till ideella organisationer.

2007/08:Sk279 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förmånsbeskattning av vissa s.k. förmåner.

2007/08:Sk282 av Krister Hammarbergh (m):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om reseavdrag för människor bosatta i glesbygd.

2007/08:Sk283 av Helena Bouveng (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avdragsrätt för företag i samband med friskvård.

2007/08:Sk284 av Helena Bouveng (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hästens betydelse för friskvård och en levande landsbygd.

2007/08:Sk294 av Camilla Lindberg (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att även golf är friskvård.

2007/08:Sk300 av Björn Hamilton och Isabella Jernbeck (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattefri subvention för motion och friskvård inom alla sporter.

2007/08:Sk301 av Ingemar Vänerlöv (kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattefri ersättning.

2007/08:Sk302 av Hans Backman (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjligheterna att inräkna transporter till och från barnutställningar i sträckan för reseavdrag.

2007/08:Sk303 av Irene Oskarsson (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avdragsrätt gällande stöd till den ideella sektorn.

2007/08:Sk305 av Anders Hansson och Ann-Charlotte Hammar Johansson (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förändring av villkoren för friskvårdsförmånen.

2007/08:Sk309 av Lars Mejern Larsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa ett rotavdrag.

2007/08:Sk316 av Lars Lilja och Helén Pettersson i Umeå (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bostaden ska betraktas som tjänsteställe för idrottsdomare och andra idrottsfunktionärer.

2007/08:Sk317 av Dan Kihlström och Sven Gunnar Persson (båda kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ökad mångfald för avdragsgill friskvård.

2007/08:Sk321 av Krister Hammarbergh (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att golfsporten ska betraktas som motion och friskvård tillsammans med de redan i dag skattebefriade motionsformerna.

2007/08:Sk327 av Lars Elinderson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattereglerna för friskvård i arbetslivet.

2007/08:Sk330 av Ann-Christin Ahlberg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ompröva beslutet att fackföreningsavgift och a-kasseavgift ej längre är avdragsgilla.

2007/08:Sk331 av Jan-Olof Larsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nybilsförsäljning av bränslesnåla bilar.

2007/08:Sk332 av Olof Lavesson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om undantaget i det nordiska sambeskattningsavtalet, artikel 15, vad gäller uthyrning av personal.

2007/08:Sk334 av Jan Ertsborn och Solveig Hellquist (båda fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att omkostnadsersättningar från det offentliga ska göras skattefria.

2007/08:Sk339 av Anna König Jerlmyr (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av de tjänster som omfattas av avdraget för hushållsnära tjänster.

2007/08:Sk345 av Nina Larsson (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjligheten att underlätta för människor med dubbelt boende.

2007/08:Sk348 av Sten Bergheden (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att genomföra en översyn av reseavdragen för boende på landsbygden.

2007/08:Sk350 av Lars Lilja och Karl Gustav Abramsson (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om likformig beskattning.

2007/08:Sk353 av Lennart Axelsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om pensionärernas ekonomiska villkor.

2007/08:Sk358 av Mats G Nilsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om svensk elitidrott.

2007/08:Sk364 av Gunilla Tjernberg och Yvonne Andersson (båda kd):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en snabb översyn i syfte att undanta familjehemsföräldrar från den senaste höjningen av gränsen för avdrag vid omkostnadsersättning.

2007/08:Sk366 av Ulrika Karlsson i Uppsala och Tomas Tobé (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avdragsrätt för gåvor till ideella organisationer.

2007/08:Sk369 av Karin Pilsäter (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om fortsatt reformering av inkomstskatten genom minskad statlig skatt.

2007/08:Sk370 av Karin Pilsäter (fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att bredda och förlänga möjligheten till expertskattenedsättning.

2007/08:Sk372 av Luciano Astudillo och Leif Pagrotsky (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att regeringen förhandlar fram ett nytt skatteavtal med Danmark.

2007/08:Sk373 av Marie Nordén m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att förbättra villkoren för frivilliga samhällsarbetare genom att återställa avdragsgränsen för beskattning till 1 000 kr.

2007/08:Sk381 av Lars Mejern Larsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om prövning av avdragsrätt.

2007/08:Sk382 av Finn Bengtsson och Anne Marie Brodén (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett enskilt skatteavdrag för hälsofrämjande åtgärder.

2007/08:Sk384 av Jan R Andersson (m):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn i syfte att förenkla systemet kring förmånsbeskattning av tjänstefordon.

2007/08:Sk386 av Lars Gustafsson och Anne Marie Brodén (kd, m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av reseavdraget.

2007/08:Sk391 av Lars Johansson m.fl. (s):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utmaningar och utvecklingsdrag som kommer att ha konsekvenser för framtidens välfärd.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rättvisa och jämlikhet ur ett skatteperspektiv.

2007/08:U208 av Ulf Nilsson m.fl. (fp):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att omförhandla skatteavtalet mellan Sverige och Danmark.

2007/08:U215 av Marie Engström (v):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skatteavtalet mellan Sverige och Danmark.

2007/08:Kr267 av Lars Ohly m.fl. (v):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att frilansande konstnärer ska behandlas skattemässigt på samma sätt i fråga om rese- och traktamentsersättningar som andra yrkesgrupper.

2007/08:T327 av Lars Ohly m.fl. (v):

24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör införa Naturvårdsverkets förslag till koldioxidbaserat förmånsskattesystem vilket kopplar bilar-
nas koldioxidutsläpp till förmånsvärdet.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör utreda hur förmån av fri parkering kan lyftas ut ur själva värderingen av förmånsbil och i stället hanteras på annat sätt.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning som har till uppgift att hitta ett avståndsbaserat reseavdrag som gynnar kollektivtrafik, men samtidigt inte missgynnar dem som bor i glesbygd.

2007/08:T359 av Börje Vestlund och Sylvia Lindgren (båda s):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skattelagstiftningen förändras vad gäller förmånsbilar så att inte förmånsvärdet höjs om man installerar alkohåls.

2007/08:T493 av Karin Svensson Smith m.fl. (mp):

16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avskaffad förmånsbeskattning av cyklar.

2007/08:T531 av Peter Pedersen m.fl. (v):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning som har till uppgift att hitta ett avståndsbaserat reseavdrag som gynnar kollektivtrafik, men samtidigt inte missgynnar dem som bor i glesbygd.

2007/08:MJ440 av Désirée Pethrus Engström (kd):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda möjligheten att göra cyklar avdragsgilla för att minska antalet resor med bil samt för att främja folkhälsan.

2007/08:MJ465 av Per Bolund m.fl. (mp):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur skatten för förmånsbilar kan grundas på koldioxidutsläpp.

2007/08:N355 av Anita Brodén och Nina Larsson (båda fp):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att pröva möjligheten till avdragsrätt för resor också gällande resor till och från barnomsorg.